

GEMEENTE WERKENDAM

BESTEMMINGSPLAN

Zoetwatergetijdengebied Noordwaard

Opdrachtnummer	: 84.09
ID nr.	: NL.IMRO.0870.00BP1105ZoetwGetGe-VA01
Datum	: mei 2015
Versie	: 5
Auteurs	: <i>mRO</i> b.v.
Vastgesteld d.d.	: 26 mei 2015

INHOUD VAN DE TOELICHTING

1	INLEIDING	5
1.1	AANLEIDING	5
1.2	LIGGING EN BEGRENZING PLANGEBIED	5
1.3	VIGEREND BESTEMMINGSPLAN	6
1.4	OPZET VAN DE TOELICHTING	7
2	BESCHRIJVING BESTAANDE SITUATIE	9
2.1	INLEIDING.....	9
2.2	ONTSTAANSGESCHIEDENIS	9
2.3	RUIMTELIJKE STRUCTUUR	12
2.4	FUNCTIONELE STRUCTUUR	14
3	BELEIDSKADER.....	17
3.1	RIJKSBELEID	17
3.2	PROVINCIAAL BELEID	21
3.3	REGIONAAL BELEID	23
3.4	GEMEENTELIJK BELEID	24
4	PLANBESCHRIJVING.....	31
4.1	INLEIDING.....	31
4.2	UITGANGSPUNTEN.....	31
5	MILIEU- EN OMGEVINGSASPECTEN	41
5.1	GELUID	41
5.2	BODEM	42
5.3	WATER	42
5.4	LUCHTKWALITEIT	48
5.5	EXTERNE VEILIGHEID	49
5.6	ECOLOGIE	52
5.7	ARCHEOLOGIE	55
5.8	CULTUURHISTORIE	58
5.9	MILIEUHINDERLIJKE BEDRIJVGHEID (MILIEUZONERING)	58
5.10	KABELS EN LEIDINGEN.....	59
5.11	VORMVRIJE M.E.R.-BEOORDELING	60
6	JURIDISCHE ASPECTEN	61
6.1	ALGEMEEN	61
6.2	ANALOGIE VERBEELDING (PLANKAART)	62
6.3	DE PLANREGELS	62
6.4	ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING.....	62
7	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID.....	71
8	MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID	73
8.1	INSPRAAK	73

8.2	VOOROVERLEG EX ARTIKEL 3.1.1. BRO	73
8.3	ZIENSWIJZEN ONTWERPBESTEMMINGSPLAN	73

Bijlagen

1. Nota van inspraakreacties en wettelijk vooroverleg – voorontwerpbestemmingsplan “Zoetwater getijdegebied Noordwaard”

1 INLEIDING

1.1 Aanleiding

Meer dan voorheen dwingt de op 1 juli 2008 in werking getreden Wet ruimtelijke ordening (Wro) gemeenten tot het actueel houden van de bestemmingsplannen en daarbij toepassing te geven aan landelijk geldende standaarden, gericht op de standaardisering en digitalisering (uitwisseling) van bestemmingsplannen. In dit kader is binnen de gemeente Werkendam een actualisatieslag gaande van de geldende bestemmingsplannen.

Dit geldt ook voor het bestemmingsplan voor het Zoetwatergetijdengebied Noordwaard, aangezien het geldende bestemmingsplan voor dit gebied ouder dan 10 jaar is. Het Zoetwatergetijdengebied is gelegen in het buitengebied van de gemeente, ten westen van de kern Werkendam. Dit gebied is in 2008 gereed gekomen en is aangelegd ten behoeve van de afvoer van rivierwater bij hoge waterstanden en natuurontwikkeling.

Naast het up to date houden van het bestemmingsplan voor het gebied, is actualisering ook inhoudelijk gewenst omdat sommige bestemmingen niet meer in overeenstemming zijn met de werkelijkheid. Daarnaast is het huidige bestemmingsplan voor het Zoetwatergetijdengebied een globaal plan dat gericht is op de ontwikkeling van dit gebied. Nu het gebied is aangelegd is een gedetailleerder bestemmingsplan dat gericht is op het beheer van de bestaande situatie een beter planologisch instrument. Voorts is er inmiddels nieuw beleid en regelgeving van kracht die in het plan verwerkt moeten worden.

Een belangrijk uitgangspunt bij de actualisatie van het bestemmingsplan is dat het plan conserverend van aard is. Dit houdt in dat een voortzetting van de bestaande (planologische) situatie centraal staat, oftewel de bestaande situatie wordt opnieuw vastgelegd. In het plan zijn derhalve geen nieuwe ontwikkelingen opgenomen. Dit betekent eveneens dat enkele (recreatie) woningen die niet meer aanwezig zijn ook niet meer als zodanig bestemd zijn.

Het voorliggende bestemmingsplan 'Zoetwatergetijdengebied Noordwaard' betreft een algehele herziening van het geldende plan in dit gebied en heeft tot doel een actueel juridisch-planologisch kader te bieden voor de bouw- en gebruiksmogelijkheden in dit deel van de gemeente Werkendam.

1.2 Ligging en begrenzing plangebied

Het plangebied is gelegen in het westelijk deel van het buitengebied van de gemeente Werkendam. Het omvat het gehele Zoetwatergetijdengebied Noordwaard, met uitzondering van de delen die al zijn opgenomen in het rijksinpassingsplan voor de ontpoldering van de Noordwaard. Deze delen beschikken immers al over een actuele planologisch-juridische regeling. In het plangebied zijn ook het waterwinningbedrijf en enkele aangrenzende percelen opgenomen die ten zuiden van het Gat van Lijnoorden liggen. Het plangebied bestaat hierdoor feitelijk uit twee delen die van elkaar gescheiden worden door het Gat van Lijnoorden.

Het plangebied is globaal gezien als volgt begrensd. De noordgrens wordt gevormd door de grens met de gemeente Dordrecht, die in het midden van de Merwede gelegen is. De westelijke grens is gelegen langs het Gat van den Hardenhoek. De dijk langs de Witboomkil bepaalt de oostelijke grens. De grens met de gemeente Drimmelen vormt de zuidgrens. Zoals gezegd bestaat het plangebied uit twee delen die van elkaar gescheiden worden door het Gat van Lijnoorden. Dit betekent dat deze waterloop de zuidgrens van het noordelijk deel en de noordgrens van het zuidelijk deel van het plangebied vormt. Het Gat van Lijnoorden zelf is opgenomen in het rijksinpassingsplan voor de ontpoldering van de Noordwaard. De plangrens van het voorliggende plan is afgestemd op dit rijksinpassingsplan. De ligging en begrenzing van het plangebied zijn in bijgaande figuur weergegeven.

Ligging en begrenzing van het plangebied

1.3 Vigerend bestemmingsplan

In het gehele plangebied geldt momenteel het bestemmingsplan 'Zoetwatergetijdegebied Noordwaard', dat op 29 oktober 2002 door de gemeenteraad is vastgesteld en op 8 april 2003 is goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant. Het voorliggende bestemmingsplan zorgt voor een integrale herziening van dit plan. Daarnaast zijn in het voorliggende bestemmingsplan, voor zover van toepassing, de verleende vrijstellingen, ontheffingen, projectbesluiten en afwijkingen opgenomen.

1.4 Opzet van de toelichting

De toelichting is als volgt opgebouwd. Hoofdstuk 2 beschrijft de huidige situatie van het plangebied. Het van toepassing zijnde beleid op zowel rijks-, provinciaal, regionaal als gemeentelijk niveau wordt in hoofdstuk 3 verwoord. Vervolgens wordt in hoofdstuk 4 een beschrijving van het plan opgenomen, waarna in hoofdstuk 5 wordt ingegaan op een aantal relevante milieu- en omgevingsaspecten. In hoofdstuk 6 'Juridische aspecten' wordt een toelichting op de verbeelding en de planregels gegeven. Tot slot zet hoofdstuk 7 de uitvoerbaarheid van het plan uiteen. Onderscheid wordt gemaakt in de economische uitvoerbaarheid en maatschappelijke uitvoerbaarheid (overleg en inspraak).

2 BESCHRIJVING BESTAANDE SITUATIE

2.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt een beschrijving van de bestaande situatie in het plangebied gegeven. Aan de orde komen onder meer de ontstaansgeschiedenis van het gebied alsmede de bestaande ruimtelijke en functionele structuur.

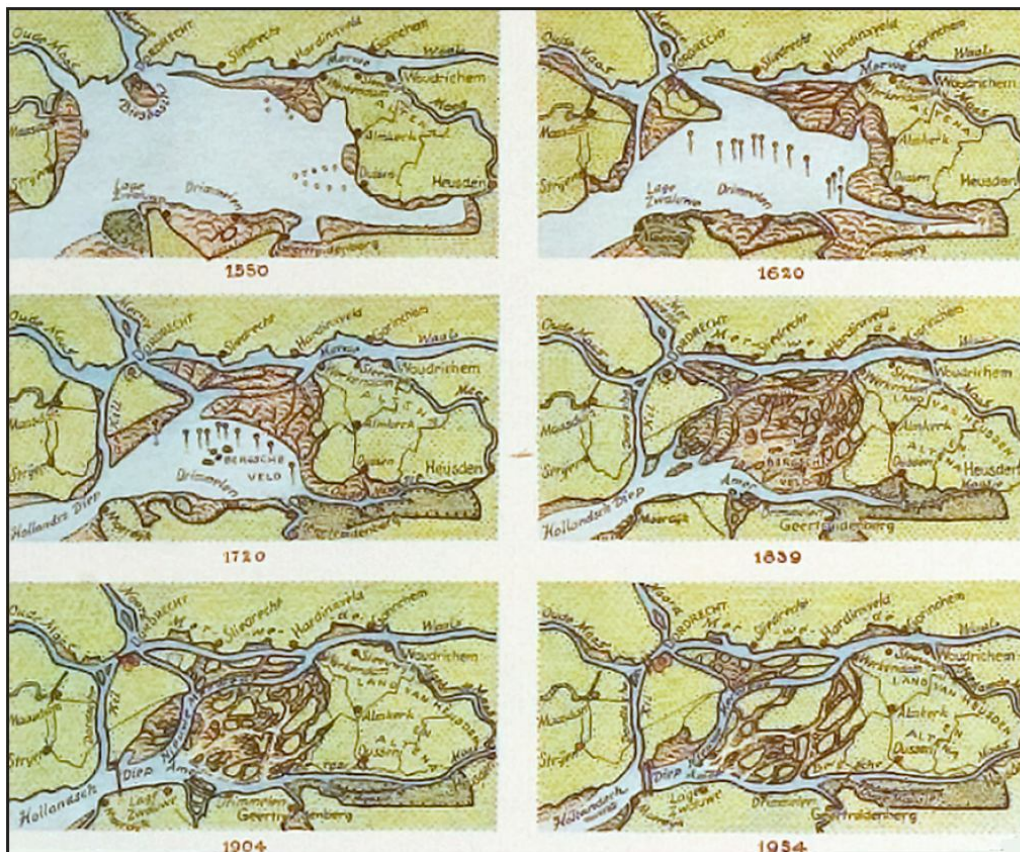
2.2 Ontstaansgeschiedenis

De basis van het landschap in de Noordwaard bestaat uit zandige grindrijke sedimenten die door de (voorgangers van) Maas en Waal tijdens de laatste ijstijd zijn afgezet en plaatselijk door de wind tot hoge duinen zijn opgestoven. Met de start van het warmere Holoceen (circa 10.000 jaar geleden) veranderde de uitgestrekte grindvlakte in een systeem van zandige stroomgordels met tussenliggende kleiige komgebieden waarin uitgestrekte moerassen ontstonden. Als gevolg van de dynamiek van de rivieren werden de stroomgordels regelmatig verlegd.

Om de voortdurende dreiging van overstroming tegen te gaan, werden al vanaf de 11e eeuw dijken aangelegd. Dit leidde tot het ontstaan van de waterstaatkundige eenheid 'de Groote Waard'. De bedijking betekende echter ook dat er geen opslibbing van het maaiveld meer plaatsvond. Daardoor kwamen de bedijkte gebieden geleidelijk steeds lager te liggen ten opzichte van de rivierbedding en nam het risico op een catastrofale overstroming toe. Tijdens de St. Elizabethsvloed van 1421 braken de dijken en ging een groot deel van de Groote Waard in de golven verloren. Er ontstond daardoor een uitgestrekte getijdendelta (estuarium), waar onder invloed van de getijdenstromen een kleilaag werd afgezet die de oude rivierafzettingen geleidelijk helemaal bedekte. Dit gebied had hetzelfde karakter als de Biesbosch.

Geleidelijk ontstonden er aan- en opwassen die, wanneer ze hoog genoeg waren opgeslibd, werden ingepolderd. Dit gebeurde door de aanleg van dijken. Vanaf de randen van het estuarium, waar de aanwassen het eerste droogvielen, werd zo beetje bij beetje het land terug gewonnen op het water. De Noordwaard is een polder die op deze wijze is ontstaan. De gronden in de polders werden gebruikt als landbouwgrond. In de polders werden biezen gesneden, werd griendhout gekapt en in de kreken en killen werd gevist en werden vogels gevangen. Deze vormen van landgebruik leverden flinke opbrengsten op.

De Noordwaard bestond aanvankelijk uit een verzameling kleine polders die vanaf de 16e eeuw zijn ingepolderd en waarvan enkele lang in open verbinding stonden met de Amer, de Nieuwe Merwede of de Maas. Later zijn deze polders samengevoegd tot één geheel. In de 20e eeuw is het landschap steeds sterker vastgelegd door verdere inpolderingen, de normalisatie van kreken en het afsluiten van het Haringvliet in 1970. Een andere grote ingreep in het landschap betrof de ruilverkaveling uit de jaren '60 en '70, waardoor een grootschalig landbouwgebied ontstond met een rationeel en geometrisch patroon. Voordat het huidige Zoetwatergetijdengebied werd aangelegd, waren er acht agrarische bedrijven actief in het gebied, met name akkerbouwers.

De aan- en opwassen na de St. Elizabethsvloed (Bron: Erfgoedkaart gemeente Aalburg en Werkendam).

Reeds in het Natuurbeleidsplan van het Ministerie van LNV uit 1990 werd het westelijk deel van de Noordwaard aangewezen als natuurontwikkelingsgebied. Vervolgens werd de begrenzing van het natuurontwikkelingsgebied door de provincie vastgesteld. Hoofddoel was de totstandkoming van een natuurgebied aan de rand van het Nationaal Park de Biesbosch, waarbij werd uitgegaan van de ontwikkeling van een Zoetwatergetijdengebied. Hiermee zou tevens een bijdrage kunnen worden geleverd aan het beperken van een aantal belemmeringen in de ontwikkeling van natuurwaarden in de Biesbosch.

In 1993 werd het natuurontwikkelingsplan voor de Noordwaard echter ook onder de vlag van de Raamafpraak realisatie natuurontwikkelingsprojecten uiterwaardengebied (NURG) gebracht. Dit betekende dat er, naast het hoofddoel natuurontwikkeling, tevens sprake was van de nevendoelstelling rivierverruiming.

Zowel in 1993 als in 1995 deden zich, als gevolg van hoogwater op de grote rivieren, probleemsituaties voor met het waterbeheer. Dit leidde tot een ingrijpende wijziging in het denken en het beleid op dit vlak. In het Kabinetsstandpunt Ruimte voor de Rivier van december 2000 werd uitgesproken dat reeds lopende projecten, die passen binnen de doelstelling van Ruimte voor de Rivier, met kracht moesten worden voortgezet om de taakstelling voor rivierverruiming voor 2015 te kunnen halen. Het plan voor het Zoetwatergetijdengebied Noordwaard voldeed nadrukkelijk aan deze criteria.

Een en ander betekende dat er in de loop van de jaren dus sprake is geweest van een verschuiving van de doelstellingen van het Zoetwatergetijdengebied Noordwaard. In plaats van de oorspronkelijke hoofddoelstelling natuurontwikkeling en de nevensdoelstelling rivierverruiming, was er later sprake van een tweetal gelijkwaardige hoofddoelstellingen.

Vooruitlopend op de aanleg van het Zoetwatergetijdengebied werd in het kader van de Deltawet Grote Rivieren in 1996 een nieuwe primaire waterkering aangelegd langs de oostkant van het Zoetwatergetijdengebied. Door de aanleg van deze zogenoemde NOP-dijk kwam het westelijk deel van de Noordwaard, en daarmee de gronden van het Zoetwatergetijdengebied, buitendijks te liggen.

Met de aanleg van het Zoetwatergetijdengebied verdween het landbouwkundig gebruik volledig uit het gebied. Dit gebruik was immers niet meer te combineren met de inrichting als getijdengebied, waarbij regelmatig inundaties van de gronden optreden. Door de wisselende grenzen tussen land en water, was het gebied ook feitelijk niet meer geschikt voor particulier eigendom. Dit betekende dat de gronden verworpen moesten worden om de aanleg van het gebied mogelijk te maken. Aanvankelijk werd uitgegaan van een termijn van 10 tot 25 jaar voor de verwerving van de benodigde gronden, op basis van vrijwilligheid. Als gevolg van de versnelde aanleg van de NOP-dijk door de Noordwaard, kwam echter de verwerving van de benodigde gronden in een stroomversnelling terecht. Niet alleen landbouwgronden werden aangekocht door het Ministerie van LNV, maar ook woningen en boerderijen, waarvan de veiligheid van de bewoners bij hoog water niet kon worden gegarandeerd.

Eind 2006 werd gestart met de aanleg van het Zoetwatergetijdengebied Noordwaard. Er werden geulen gegraven, bruggen en wegen aangelegd en buitendijken doorgegraven om water in het gebied toe te laten. Met het zand dat beschikbaar kwam bij het uitgraven van de geulen zijn eilanden aangelegd die bij hoogwater dienen als vluchtplaats voor grote grazers. Op 7 mei 2008 werd het Zoetwatergetijdengebied officieel geopend door Prins Willem-Alexander.

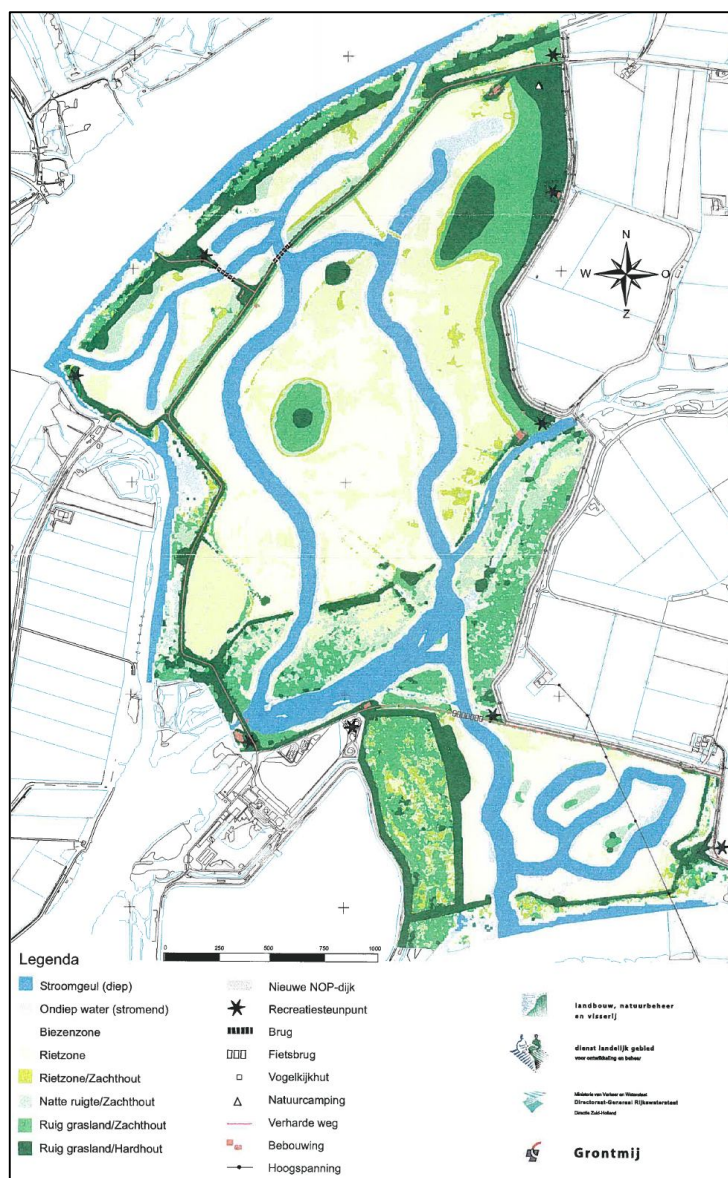
Zoetwatergetijdengebied Noordwaard, gezien vanaf de Bandijk (bron: Google Streetview)

2.3 Ruimtelijke structuur

De aanleg van het Zoetwatergetijdengebied heeft ervoor gezorgd dat dit gebied onderdeel is geworden van de rivier. Het water van de rivieren de Merwede en de Maas en vanuit de Biesbosch kan permanent via openingen in de dijk het gebied in- en uitstromen en via een krekensysteem zijn weg vervolgen. Het krekensysteem beweegt zich vrijelijk in het gebied volgens de dynamiek van de rivier. De gegraven geulen en het omliggende natuurgebied staan onder invloed van het getijde en hoge rivierafvoeren. Omdat de geulen reeds bij een relatief geringe verhoging van de waterstand overstromen, staat het gebied regelmatig onder water. De geulen in het gebied kunnen vrij meanderen. Voor de natuur en de waterbergingscapaciteit van het gebied is dit gunstig.

Door de natuurontwikkeling is het landschapsbeeld drastisch gewijzigd. Het gebied heeft een Biesbosch karakter gekregen, met open krekens, opgaande begroeiing, moerasachtige gebieden en rietvegetaties. De openheid, die kenmerkend was voor het gebied toen het nog een landbouwgebied was, zal langzaam steeds meer afnemen en veranderen in een afwisselend beeld met meer reliëf en een grillig begroeiingspatroon.

In het gebied is flora en fauna aanwezig en in ontwikkeling die past bij een dynamisch Zoetwatergetijdengebied. Er zijn ecotopen (in ontwikkeling) van diep en ondiep stromend water, van biezene- en riet- en ruigtezones en van alle stadia bos tussen zachte- en hardhoutoebos. Kenmerkend voor een dergelijk gebied is, dat het continu in beweging is. De verschillende ecotopen veranderen dan ook steeds - onder invloed van waterstroming,

Inrichtingsplan Zoetwatergetijdengebied

sedimentatie, erosie, vegetatiesuccessie etc.- van omvang en vorm. In deze ecotopen vestigen zich planten en dieren van het Zoetwatergetijden c.q. benedenrivierengebied, zoals fonteinkruid, bittere veldkers, reigerachtigen en diverse soorten vogels.

Hier en daar is kunst aanwezig in het Zoetwatergetijdengebied. Het meest spectaculaire onderdeel daarvan is het landart-object 'De Wassende Maan', gelegen aan de noordoostzijde van het gebied. Dit is een 4,5 hectare groot cirkelvormig labyrint van sloten waarin water met het getij in- en uitstroomt. Het is ontworpen door kunstenaar Paul de Kort. Onder invloed van de getijdenwisseling zal de 'Wassende Maan' er steeds anders uit zien. Het centrum van het labyrint wordt gevormd door een cirkelvormige vijver. De bodem van de vijver glooit zo dat de waterspiegel, terwijl het water stijgt en daalt, de schijngestalten van de maan beschrijft, de motor achter het getij.

Aan de randen van het Zoetwatergetijdengebied zijn natuurgerichte vormen van landrecreatie, zoals wandelen, fietsen en vissen mogelijk. Het gebied is voor wandelaars met name aan de westzijde toegankelijk. Nabij de Hilweg en het Gat van den Hardenhoek zijn enkele wandelroutes uitgezet. Eén daarvan loopt over de Pannekoek, in het zuidwesten van het gebied. Dit is een cultuurhistorische route, welke langs een eendenkooi en een griend loopt, waar de wilgen net als vroeger nog worden gehakt en rietveldjes worden gesneden.

De 'Wassende Maan' (bron: Landkunst.nl)

Het Zoetwatergetijdengebied is zo ingericht dat vrijwel rondom het gehele gebied gefietst kan worden. Op deze wijze kan het gebied vanaf de omringende dijken/wegen worden waargenomen. Bij de inrichting van het gebied is daarvoor rekening gehouden met open en meer dichte gebiedsdelen, zichtlijnen en visuele relaties. Tevens zijn op enkele plaatsen aan de randen van het gebied eenvoudige recreatieve voorzieningen (o.a. parkeerplaatsen,

informatieborden, vogelobservatiehut, uitkijkposten) aanwezig. Gemotoriseerde boten, zeil- en roeiboten en kano's zijn in het Zoetwatergetijdengebied niet toegestaan. Aan de weg Lijnoorden is een uitzichtheuvel te vinden, waarmee men uitkijkt over de Petrusplaat, een spaarbekken ten behoeve van de waterwinning.

Zoetwatergetijdengebied Noordwaard, gezien vanaf de Bandijk (bron: Google Streetview)

Aan de rand van het Zoetwatergetijdengebied, langs de Witboomkil, is een klein natuurkampeerterrein ingericht. Dit terrein biedt plaats aan circa 40 mobiele kampeermiddelen. Het terrein maakt deel uit van het landschap van het Zoetwatergetijdengebied, doordat het geen eigen landschappelijke inpassing kent. Er is alleen bebouwing in de vorm van een sanitairgebouw aanwezig.

Net buiten het plangebied zijn recreatieve voorzieningen gelegen in de vorm van het Biesboschmuseum en de jachthaven bij de Spieringsluis.

2.4 Functionele structuur

Naast de reeds genoemde functies water, natuur en recreatie, komen in het plangebied ook nog enkele andere functies voor. Deze komen hieronder kort aan de orde.

Wonen

Verspreid over het plangebied komen in totaal negen burgerwoningen voor, drie in het noorden van het gebied en zes in het zuiden. Deze woningen bevinden zich direct langs de wegen.

Twee vrijstaande woningen zijn gelegen bij de hoek Bandijk-Veerweg. Eén woning is gesitueerd aan de Veerweg, direct nabij het veer naar Kop van 't Land. Aan de Lijnoorden, ten oosten van het waterwinningbedrijf, zijn zes woningen gepositioneerd in twee lusvormige zijtakken van deze weg. Dit betreft geschakelde woningen met een plat dak, bestaande uit één blokje van vier woningen en een blokje van twee woningen.

Bedrijven

In het plangebied zijn twee bedrijven aanwezig. In het zuidwesten van het gebied, is het waterwinningsbedrijf Evides gesitueerd. Dit bedrijf ligt direct

ten noorden van het spaarbekken Petrusplaat, dat tevens ten behoeve van de waterwinning dient, maar gelegen is op grondgebied van de gemeente Drimmelen. Het tweede bedrijf betreft een werkschuur met bedrijfswoning van Staatsbosbeheer. Deze werkschuur is gesitueerd in het zuidwesten van het plangebied, aan een uitloper van de Witboomkil.

Infrastructuur

De hoofdontsluiting van het plangebied vindt plaats aan de noordzijde en loopt vanuit Werkendam via de route Bandijk-Hilweg. De Bandijk vormt tevens de interlokale verbinding tussen Werkendam en Dordrecht, via het veer Kop van 't Land. De overige wegen in het plangebied (Witboomkil en Lijnoorden) zijn uitsluitend van belang als ontsluiting voor de bedrijven en woningen. Langs de Bandijk is een vrijliggend fietspad aanwezig. Voorts is op de dijk langs de Witboomkil een fietspad aangelegd.

3 BELEIDSKADER

Op rijks-, provinciaal en gemeentelijk niveau is veel beleid geformuleerd dat voor het opstellen van een nieuw bestemmingsplan van belang is. De meest relevante beleidsaspecten die betrekking hebben op het plangebied worden in dit hoofdstuk uiteengezet. In dit kader is onderscheid aangebracht in rijksbeleid (paragraaf 3.1), provinciaal beleid (paragraaf 3.2), regionaal beleid (paragraaf 3.3) en gemeentelijk beleid (paragraaf 3.4).

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

In de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR), vastgesteld op 13 maart 2012, is het ruimtelijke en mobiliteitsbeleid van het Rijk opgenomen. De SVIR schetst hoe Nederland er in 2040 uit moet zien: concurrerend, leefbaar en veilig. De SVIR vervangt onder meer de Nota Ruimte, de Nota Mobiliteit en de Agenda Vitaal Platteland.

Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig. Daar streeft het Rijk naar met een krachtige aanpak die gaat voor een excellent internationaal vestigingsklimaat, ruimte geeft aan regionaal maatwerk, de gebruiker voorop zet, investeringen scherp prioriteert en ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur met elkaar verbindt. Dit doet het Rijk samen met andere overheden en met een Europese en mondiale blik. Bij deze aanpak hanteert het Rijk een filosofie die uitgaat van vertrouwen, heldere verantwoordelijkheden, eenvoudige regels en een selectieve rijksbetrokkenheid. Zo ontstaat er ruimte voor maatwerk en keuzes van burgers en bedrijven.

Het roer om

Het Rijk brengt de ruimtelijke ordening zo dicht mogelijk bij diegene die het aangaat (burgers en bedrijven), laat het meer over aan gemeenten en provincies ('decentraal, tenzij...') en de gebruiker komt centraal te staan. Het Rijk kiest voor een selectievere inzet van rijksbeleid op slechts 13 nationale belangen. Voor die belangen is het Rijk verantwoordelijk en wil het resultaten boeken ('je gaat er over of niet'). Buiten deze 13 belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid. Hierdoor neemt de bestuurlijke drukte af en ontstaat er ruimte voor regionaal maatwerk.

De verantwoordelijkheid voor de afstemming tussen verstedelijking en groene ruimte op regionale schaal laat het Rijk over aan de provincies. Daartoe schaft het Rijk het landschapsbeleid af en beperkt het rijksregimes in het natuurdomein. Het Rijk versterkt de samenhang tussen de verschillende modaliteiten en tussen ruimtelijke ontwikkeling en mobiliteit. De (boven)lokale afstemming en uitvoering van verstedelijking wordt overgelaten aan (samenwerkende) gemeenten binnen provinciale kaders. De sturing op verstedelijking laat het Rijk los.

Rijksdoelen en nationale belangen

Het Rijk heeft in de SVIR drie doelen geformuleerd om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- Het verbeteren en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Het Rijk benoemt in de SVIR 13 nationale belangen; hiervoor is het Rijk verantwoordelijk en wil het resultaten boeken. Deze belangen zijn gelijkwaardig aan elkaar en beïnvloeden elkaar onderling. Het betreft de volgende belangen:

1. Een excellente ruimtelijk-economische structuur van Nederland door een aantrekkelijk vestigingsklimaat in en goede internationale bereikbaarheid van de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren;
2. Ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en energietransitie;
3. Ruimte voor het hoofdnetwerk voor vervoer van (gevaarlijke) stoffen via buisleidingen;
4. Efficiënt gebruik van de ondergrond;
5. Een robuust hoofdnet van wegen, spoorwegen en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief achterlandverbindingen;
6. Betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem;
7. Het instandhouden van het hoofdnet van wegen, spoorwegen en vaarwegen om het functioneren van het mobiliteitssysteem te waarborgen;
8. Verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water) en bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's;
9. Ruimte voor waterveiligheid, een duurzame zoetwatervoorziening en kader voor klimaatbestendige stedelijke (her)ontwikkeling;
10. Ruimte voor behoud en versterking van (inter)nationale unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten;
11. Ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten;
12. Ruimte voor militaire terreinen en activiteiten;
13. Zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten.

Bij dit laatste belang gaat het onder meer om het vraaggericht programmeren en realiseren van verstedelijking door provincies, gemeenten en marktpartijen, wat nodig is om groei te faciliteren, te anticiperen op stagnatie en krimpregio's leefbaar te houden. Ook dient de ruimte zorgvuldig te worden benut en overprogrammering te worden voorkomen.

Relatie met het plangebied

Voor het plangebied, zijn met name de volgende belangen relevant:

7. *Het instandhouden van het hoofdnet van wegen, spoorwegen en vaarwegen om het functioneren van het mobiliteitssysteem te waarborgen.*

Door het plangebied loopt de rivier de Merwede, welke onderdeel uitmaakt van het hoofdvaarwegennet. De afhankelijkheid van het functioneren van deze infrastructuur is groot. Goed beheer en onderhoud van de bestaande rijksinfrastructuur is daarmee een basisvoorwaarde voor een robuust mobiliteitssysteem en een florerende Nederlandse economie. Het gaat dan

bijvoorbeeld om vervanging of renovatie van infrastructuur. Voor het hoofdvaarwegennet zet de SVIR in op vergroting van de capaciteit van de vaarwegen, zodat het groeiende (inter)nationale transport van de mainports en greenports over het water zonder kwaliteitsverlies afgewikkeld kan worden.

9. Ruimte voor waterveiligheid, een duurzame zoetwatervoorziening en kader voor klimaatbestendige stedelijke (her)ontwikkeling

Het rijk is verantwoordelijk voor het integrale beheer van het hoofdwatersysteem, en samen met de waterschappen, verantwoordelijk voor de bescherming van Nederland tegen overstromingen. Het is belangrijk dat bij ruimtelijke plannen rekening wordt gehouden met waterhuishoudkundige eisen op korte en lange termijn. Het hoofdwatersysteem bestaat onder meer uit de grote rivieren. De Merwede behoort tot deze rivieren. Het beheer van het watersysteem is gericht op het meebewegen met natuurlijke processen waar het kan en het bieden van weerstand waar het moet. Preventie vormt de primaire pijler bij de bescherming tegen overstromingen. In dit kader vervult het plangebied een belangrijke rol. Het Zoetwatergetijdengebied Noordwaard is immers ingericht om de rivier de ruimte te bieden bij hoge waterstanden, zodat overstromingen elders worden voorkomen.

11. Ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten

Om flora- en faunasoorten in staat te stellen om op lange termijn te overleven en zich te ontwikkelen zijn vanuit ruimtelijk oogpunt twee zaken essentieel: het behoud van leefgebieden en de mogelijkheden om zich te kunnen verplaatsen tussen leefgebieden. Binnen de door het Rijk gestelde kaders begrenzen, beschermen en onderhouden de provincies een natuurnetwerk met de juiste ruimtelijke, water en milieucondities voor kenmerkende (eco)systemen van (inter)nationaal belang. Dit provincie- en landgrensoverschrijdende netwerk is de herijkte nationale Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Bijna het gehele plangebied behoort tot de EHS. De natuur in de EHS wordt beschermd met een 'nee-tenzij'-regime. Binnen de EHS zijn nieuwe projecten, plannen en handelingen met een significant negatief effect op de wezenlijke kenmerken en waarden van de EHS niet toegestaan, tenzij er sprake is van een groot openbaar belang en reële alternatieven ontbreken.

13. Zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten.

Het voorliggende bestemmingsplan is een resultante van een zorgvuldige afweging, waarbij alle betrokken belangen zijn afgewogen. Voorts wordt aan dit belang recht gedaan doordat bij de voorbereiding van het voorliggende bestemmingsplan de wettelijk voorgeschreven procedure wordt gevolgd en in het plan een ruimtelijke onderbouwing met belangenafweging is opgenomen. Daarmee is een zorgvuldige afweging van belangen en transparante besluitvorming geborgd.

3.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening

Ten behoeve van de bescherming van de in de SVIR genoemde nationale belangen, worden in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

algemene regels voorgeschreven die bindend zijn voor de lagere overheden als provincie en gemeente. In het Barro worden de kaderstellende uitspraken uit de SVIR bevestigd.

Doel van het Barro is om onderwerpen uit de SVIR te verwezenlijken, danwel te beschermen. Het gaat hierbij onder meer om de volgende onderwerpen:

- Rijkswaagen;
- Kustfundament;
- Grote Rivieren;
- Waddenzee en waddengebied;
- Defensie;
- Hoofdwegen en hoofdspoorwegen;
- Elektriciteitsvoorziening;
- Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen;
- Ecologische hoofdstructuur;
- Primaire waterkeringen buiten het kustfundament;
- IJsselmeergebied (uitbreidingsruimte);
- Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde.

Relatie met het plangebied

Voor het plangebied is met name het onderwerp grote rivieren uit het Barro van belang. In het Barro is het plangebied in zijn geheel aangewezen als stroomvoerend deel van het rivierbed. Op grond van het Barro gelden hier beperkingen voor het uitvoeren van diverse activiteiten. In de waterparagraaf in hoofdstuk 5 wordt hier verder op ingegaan.

3.1.3 Waterbeleid

Kaderrichtlijn water

De Europese Kaderrichtlijn Water, die sinds 2000 van kracht is, speelt een belangrijke rol in het kader van duurzaam waterbeheer. De richtlijn moet er immers voor zorgen dat de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater in Europa in 2015 op orde is. Dit betekent dat de rijksoverheid streeft naar een watersysteem dat zoveel mogelijk de natuurlijke situatie (zonder ingrepen van de mens) benadert. Het streven is onder andere gericht op het behouden en vergroten van de ruimte voor water, waar mogelijk vasthouden van water en verbetering van de waterkwaliteit. De waterbeheerders spelen hierbij een belangrijke rol.

In de ruimtelijke plannen, waaronder het bestemmingsplan, wordt een waterparagraaf opgenomen. In hoofdstuk 5 wordt hier nader op ingegaan.

Nationaal Waterplan

Het Nationaal Waterplan is het formele rijksplan voor het nationale waterbeleid. In de Waterwet is vastgelegd dat het rijk dit plan eens in de zes jaar opstelt. Het is de opvolger van de Vierde Nota waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande nota's waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan bevat tevens de stroomgebiedbeheerplannen die op grond van de Kaderrichtlijn Water zijn opgesteld. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening is het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten tevens structuurvisie.

De grondgedachte voor duurzaam waterbeheer wordt 'meebewegen met natuurlijke processen waar het kan, weerstand bieden waar het moet en kansen voor welvaart en welzijn benutten'. Voor een duurzaam en integraal waterbeleid is het belangrijk om waar nodig en mogelijk water de ruimte te geven en mee te bewegen met en gebruik te maken van natuurlijke processen, zoals dit bijvoorbeeld wordt toegepast bij Ruimte voor de Rivier. Het rijk vindt het daarbij van belang dat bij alle wateropgaven en -maatregelen maximaal wordt meegekoppeld met andere opgaven en maatregelen en dat problemen zo min mogelijk worden afgewenteld.

3.1.4 Wettelijk kader

Bij het opstellen van ruimtelijke plannen is diverse (milieu)wetgeving van toepassing, waaronder de Wet luchtkwaliteit, Wet op de archeologische monumentenzorg, de Flora- en faunawet, Besluit externe veiligheid, Wet geluidhinder, etc. Op deze aspecten zal in hoofdstuk 5 nader worden ingegaan.

3.2 Provinciaal beleid

3.2.1 Structuurvisie ruimtelijke ordening Noord-Brabant

Provinciale Staten van Noord-Brabant hebben op 1 oktober 2010 de Structuurvisie ruimtelijke ordening vastgesteld. Deze structuurvisie is op 1 januari 2011 in werking getreden. Deze structuurvisie geeft de hoofdlijnen van het provinciaal ruimtelijk beleid tot 2025. Deze structuurvisie vervangt de delen A en B van de Interimstructuurvisie uit 2008, de Paraplunota Ruimtelijke Ordening, de uitwerkingsplannen van het Streekplan 2002 en de gebiedsplannen (waaronder gebiedsplan Wijde Biesbosch).

Op 7 februari 2014 stelden Provinciale Staten van Noord-Brabant de 'Structuurvisie 2010 – partiële herziening 2014' vast. Deze herziening is op 19 maart 2014 in werking getreden en is een gedeeltelijke actualisatie van de visie die in 2010 werd vastgesteld.

In de Structuurvisie zijn de kwaliteiten van provinciaal belang aangegeven en op basis hiervan zijn keuzes gemaakt voor het provinciale beleid. De belangrijkste keuzes zijn geordend in vier ruimtelijke structuren. Dit zijn de:

- groenblauwe structuur;
- het landelijk gebied;
- stedelijke structuur;
- infrastructuur.

Groenblauwe structuur

Het plangebied behoort tot de groenblauwe structuur. De groenblauwe structuur omvat de samenhangende gebieden in Noord-Brabant waar natuur- en waterfuncties behouden en ontwikkeld worden.

De groenblauwe structuur bestaat uit het Kerngebied groenblauw, de Groenblauwe mantel en Waterbergingsgebied. Het plangebied behoort in zijn geheel tot het waterbergingsgebied en vrijwel geheel tot het kerngebied groenblauw.

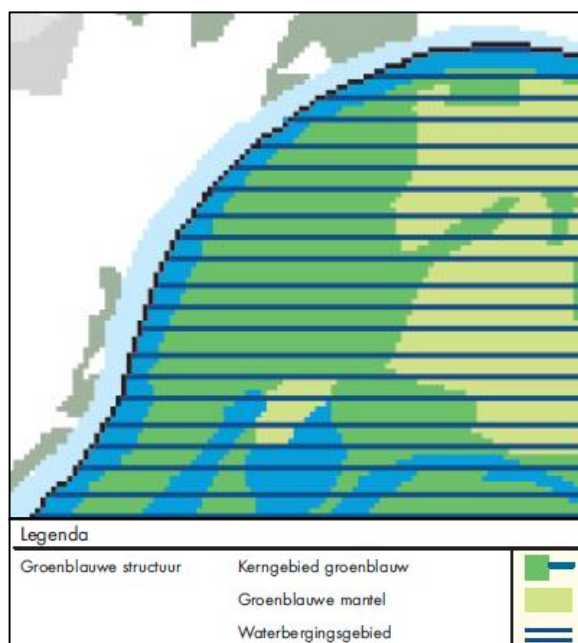
Kerngebied groenblauw

Het kerngebied groenblauw bestaat uit de Ecologische Hoofdstructuur inclusief de ecologische verbindingzones en waterstructuren, zoals kreken.

De Ecologische Hoofdstructuur (EHS) bestaat uit het samenhangende netwerk van bestaande en te ontwikkelen bossen en natuurgebieden in Brabant. Deze gebieden hebben de hoofdfunctie natuur. De gebieden binnen de EHS waar de natuurwaarden afhankelijk zijn van de hydrologische situatie krijgen bijzondere aandacht. Rondom deze natte natuur liggen hydrologische beschermingszones, de zogenaamde attentiegebieden EHS. Deze gebieden komen niet in het plangebied voor.

Het ruimtelijke beleid is gericht op behoud, herstel en ontwikkeling van de natuurlijke en landschappelijke kwaliteiten. Er is geen ruimte voor (grootschalige of intensieve) ontwikkelingen die niet passen binnen de doelstellingen voor de EHS en beheer/herstel van de waterstructuren. De ontwikkeling van extensieve recreatie die zich richt op de beleving van natuurgebieden, is goed mogelijk.

Ecologische verbindingzones vormen de groene schakels die de Brabantse natuurgebieden in de EHS met elkaar verbinden. Planten en vooral dieren kunnen zich daardoor van het ene naar het andere natuurgebied verplaatsen. Verbindingszones dragen ook bij aan het recreatieve medegebruik, het waterbeheer en versterken de kwaliteit van het landschap. Binnen de waterstructuur van kreken en overige waterlopen ligt de focus op de gebieden voor behoud en herstel watersystemen. Hier is het beleid gericht op verbetering en herstel van het natuurlijke watersysteem. Maatregelen zijn nodig op het gebied van de morfologie zoals het laten hermeanderen, het aanleggen van plas-draszones en het herstel van kwel.

Uitsnede Structurenkaart Structuurvisie Ruimtelijke Ordening (bron: Structuurvisie ruimtelijke ordening Noord-Brabant)

Waterbergingsgebied

De provincie onderscheidt twee typen waterbergingsgebied:

1. Hoogwaterbescherming: om Noord-Brabant duurzaam te beschermen tegen overstromingen vanuit de grote rivieren zijn gebieden aangewezen die als waterberging (gaan) fungeren. De veiligheid tegen overstromingen staat hier centraal.
2. Regionale waterberging: om Noord-Brabant duurzaam te beschermen tegen overstromingen vanuit de regionale watersystemen wordt primair water langer vast gehouden in bovenstroomse gebieden. Hierdoor wordt

wateroverlast benedenstrooms beperkt. Soms is dit onvoldoende. Daarom zijn er gebieden gereserveerd voor het regionaal bergen van water. Het plangebied behoort tot het eerste type waterbergingsgebied.

Binnen de waterbergingsgebieden kunnen functies als landbouw, natuur en recreatie zich binnen grenzen ontwikkelen. Er kunnen wel beperkingen gelden ten aanzien van voorkomend grondgebruik. De ontwikkeling van kapitaalintensieve functies is in principe uitgesloten.

Hoogwaterbescherming vraagt om ruimte voor de berging van water in het winterbed van de rivier. Het gehele plangebied is hiervoor aangewezen. Vermindering van de bergings- en/of afvoercapaciteit van het (toekomstig) winterbed moet voorkomen worden. Daarom worden ontwikkelingen gereguleerd via de Beleidslijn Grote Rivieren en het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening van het Rijk.

3.2.2 Verordening Ruimte 2014

De Verordening Ruimte 2014 is één van de uitvoeringsinstrumenten voor de provincie om haar doelen te bereiken. De Verordening is op 7 februari 2014 vastgesteld en op 19 maart 2014 in werking getreden. In de verordening heeft de provincie de kaderstellende elementen uit de Structuurvisie en ander provinciaal beleid vertaald in regels die van toepassing zijn op (de inhoud van) bestemmingsplannen. De verordening is een juridisch bindend instrument. Niet alle onderwerpen lenen zich voor opname in de verordening, daarom heeft de provincie op basis van de provinciale belangen een selectie gemaakt van geschikte onderwerpen. In het algemeen zijn dit onderwerpen met heldere criteria, weinig gemeentelijke beleidsvrijheid en een zwaarwegend provinciaal belang.

Deze onderwerpen in de Verordening Ruimte zijn:

- ruimtelijke kwaliteit;
- stedelijke ontwikkelingen;
- natuurgebieden en andere gebieden met waarden;
- agrarische ontwikkelingen, waaronder de zorgvuldige veehouderij;
- overige ontwikkelingen in het buitengebied.

Met name de onderwerpen met betrekking tot natuurgebieden en andere gebieden met waarden zijn van belang voor het plangebied. De regels van de verordening zijn hoofdzakelijk gericht op het behoud, herstel en ontwikkeling van de waarden in deze gebieden. Daar het voorliggende bestemmingsplan hier ook op gericht is, conserverend van aard is en derhalve niet voorziet in nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen, is het plan in overeenstemming met de Verordening Ruimte. Voor de exacte uitwerking van de onderwerpen tot beleidsregels wordt verwezen naar de Verordening Ruimte 2014 zelf.

3.3 Regionaal Beleid

3.3.1 Waterbeheerplan 2010-2015

Het beleid van het waterschap Rivierenland is vastgelegd in het Waterbeheerplan 2010 - 2015 'Werken aan een veilig en schoon Rivierenland'. Het plan is gericht op het hele rivierengebied en omvat alle watertaken van het waterschap: waterkwantiteit, waterkwaliteit, waterkering en waterketen.

Het plan bouwt vooral voort op bestaand beleid, waaronder het Nationaal Bestuursakkoord Water en de Kaderrichtlijn Water.

Het Waterbeheerplan 2010-2015 heeft een integraal en strategisch karakter. De koers voor de komende zes jaren is in het plan vastgelegd. Het waterschap wil het beheergebied in 2015 klimaatbestendig hebben op basis van de huidige klimaatscenario's. De primaire waterkeringen moeten dan op orde zijn, dat wil zeggen dat ze voldoen aan de dan geldende normen. En het bergend vermogen van watersysteem in het landelijk gebied moet zodanig zijn vergroot, dat slechts bij zeer uitzonderlijke regenval wateroverlast optreedt. Daarnaast is het doel dat in 2027 de KRW-doelstellingen voor de waterkwaliteit worden gehaald. Hiervoor is het nodig in de periode 2010 tot en met 2015 een groot aantal maatregelen te treffen om vooral de ecologische waterkwaliteit te verbeteren.

Ook het stedelijk gebied zal klimaatbestendig moeten worden gemaakt. Samen met de gemeenten moet het waterbergend vermogen van stedelijk water worden vergroot en de waterkwaliteit worden verbeterd. Daarnaast wil het waterschap met de gemeenten verder vorm geven aan de samenwerking in de afvalwaterketen. Tenslotte wil het waterschap de watercondities voor de natte natuur, zoals Natura-2000 gebieden en verdroogde gebieden, verbeteren en de waterkwaliteit in wateren met aquatische natuurwaarden beschermen en waar mogelijk verbeteren.

Het waterschap vindt het belangrijk dat het waterbeheerplan niet alleen betrekking heeft op de ontwikkeling van nieuwe waterpartijen en waterkeringen, maar dat het ook gaat over de wijze waarop het beheer en onderhoud plaatsvindt. Bijvoorbeeld over peilbeheer, natuurvriendelijk onderhoud en energiebewust beheer.

3.4 Gemeentelijk Beleid

3.4.1 Structuurvisie Land van Heusden en Altena

De gemeenten Aalburg, Werkendam en Woudrichem hebben gezamenlijk de Structuurvisie Land van Heusden en Altena opgesteld. Deze is op 25 juni 2013 door de gemeenteraad van Werkendam vastgesteld. Met deze structuurvisie leggen de gemeentebesturen van de drie gemeenten de hoofdlijnen vast van het door hen gewenste ruimtelijke beleid richting 2025.

Een belangrijk uitgangspunt voor de opzet van de structuurvisie vormt de sturingsfilosofie die de gemeenten voor de planperiode in de ruimtelijke ordening willen hanteren. Het is om deze reden dat de gemeenten voor alle vijf beleidsvelden die in hun onderlinge samenhang in deze structuurvisie langskomen - wonen, voorzieningen, economie, omgeving en eigenheid, verkeer en mobiliteit - steeds vier vormen van gemeentelijke regie onderscheiden. Het gaat dan om ruimtelijke ontwikkelingen die de gemeenten tot hun basisverantwoordelijkheid rekenen (moeten), ontwikkelingen die hun ambities betreffen (willen), ontwikkelingen die veelal van derden afkomstig zijn maar waarbij de gemeenten zo goed mogelijk kansen willen benutten (kunnen) en tenslotte ontwikkelingen die de gemeenten willen voorkomen omdat ze kwaliteiten en waarden aantasten (voorkomen).

Voor het plangebied zijn met name de beleidsvelden wonen, economie en omgeving en eigenheid van belang.

Wonen

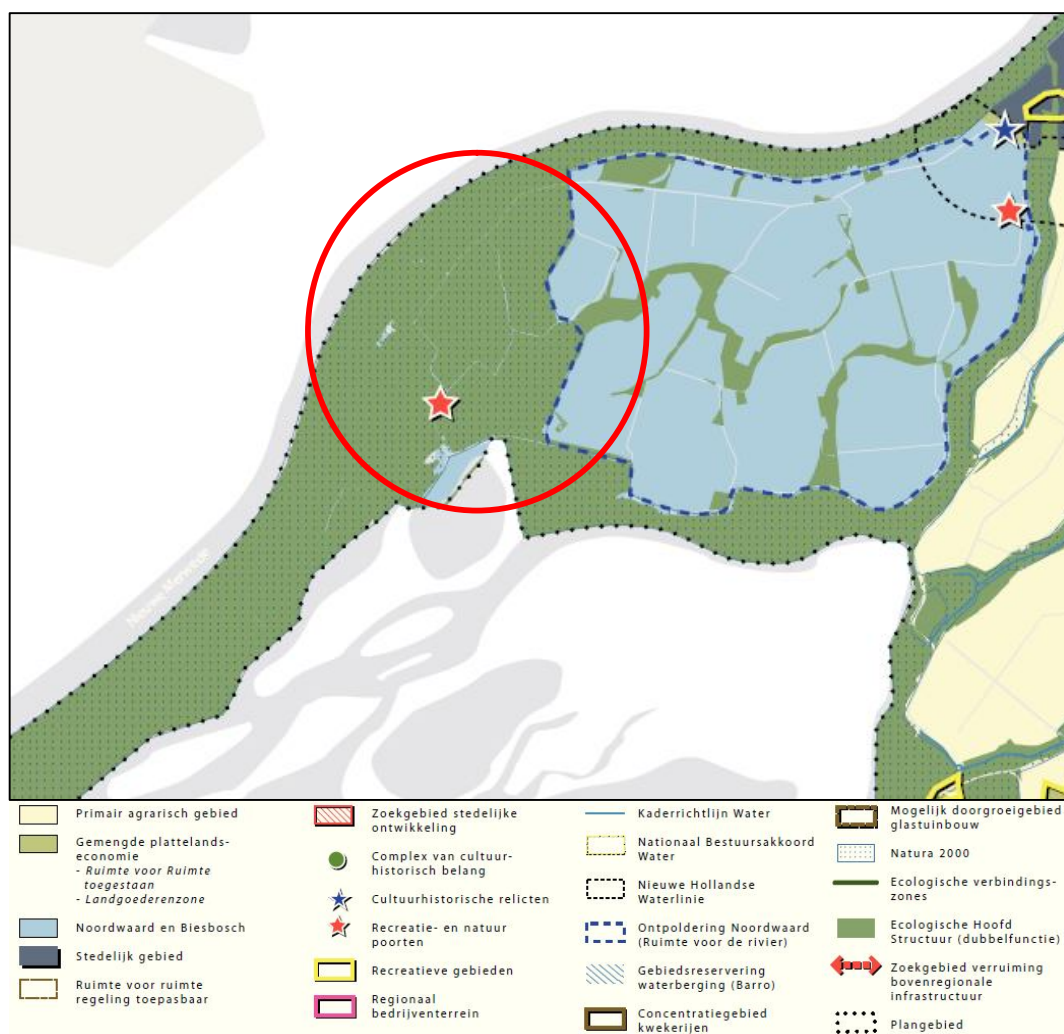
Het landelijk gebied is een belangrijke kwaliteitsdrager voor het Land van Heusden en Altena. In de structuurvisie is een toetsingskader op hoofdlijnen opgenomen voor uitbreiding van de woonfunctie in het buitengebied. Dit om de kwaliteiten van het buitengebied en de omgevingskwaliteiten van de plek waar bouwplannen tot realisatie kunnen komen, te garanderen. Uit dit toetsingskader blijkt dat de bouw van nieuwe woningen in het plangebied niet mogelijk is.

Economie

Economische activiteiten zijn een belangrijke basis voor het goed kunnen wonen en leven in het Land van Heusden en Altena. Economische activiteiten zorgen voor werkgelegenheid en voor investeringen in de regio. Ondernemers moeten in staat zijn deze investeringen te doen.

Bedrijven

Ontwikkeling van niet-agrarische bedrijven dient primair op bestaande of nieuwe daartoe aangelegde en bestemde bedrijventerreinen plaats te vinden. Doorontwikkeling van een bestaande niet-agrarische bedrijfsactiviteit in het buitengebied is in beginsel beperkt.

Uitsnede Structuurvisiekaart voor het plangebied en omgeving

Toerisme en recreatie

In de visie en het actieplan toerisme en recreatie 'Ongezien, Ongewoon en Ongekend' van april 2011 is het beleid voor de regio verwoord. Onderkend is het belang van toerisme en recreatie voor de regionale economie en de identiteit van de gemeenten. Initiatieven van ondernemers die bijdragen aan behoud en versterking van de landschappelijke en cultuurhistorische waarden en een goed woon- en leefklimaat zullen ruimtelijk worden gefaciliteerd. In het bijzonder richt de regio zich op dagtoeristen, verblijfsrecreanten, watersporters en groepen. Speerpunten zijn het Nationaal Park De Biesbosch, waterbeleving in de regio en cultuurhistorisch erfgoed.

Op het gebied van particuliere initiatieven rond toerisme en recreatie, willen de gemeenten qua benaderingswijze een verschil maken tussen kleinschalige en grootschalige ontwikkelingen. Kleinschalige initiatieven willen de gemeenten waar mogelijk faciliteren, rekening houdend met een goede ruimtelijke en functionele inpassing. Aan grootschalige ontwikkelingen willen de gemeenten alleen onder voorbehoud medewerking verlenen.

Omgeving en eigenheid

Voor het buitengebied richt het beleid zich op het duurzaam behouden van de kernwaarden van de natuurgebieden en het landschap en het tegelijkertijd versterken van de gebruiks- en belevingswaarden voor de inwoners en voor bezoekers van de gemeenten. De regio moet niet worden overgenomen door toeristische activiteiten maar de gemeenten beseffen wel dat het van belang is om te laten zien wat de regio te bieden heeft om zodoende tegelijkertijd een bijdrage te kunnen leveren aan het behoud van het buitengebied voor de volgende generaties.

Aandacht voor erfgoed

Het Land van Heusden en Altena kent een lange bewonings- en ontwikkelingsgeschiedenis. De regio staat bol van zichtbare en onzichtbare relictten uit het verleden. De gemeenten hebben de afgelopen periode gewerkt aan het letterlijk en figuurlijk 'in kaart' brengen van de cultuurhistorie. Dat doen de gemeenten in eerste instantie natuurlijk om te beschermen wat waardevol is, maar tegelijkertijd ook om de ontwikkelingsruimte in het buitengebied te definiëren.

Heldere ontwikkelingszones

Niet overal in het Land van Heusden en Altena willen de gemeenten hetzelfde toestaan. Bepaalde ontwikkelingen verdragen zich goed op de ene plek, maar schaden de landschappelijke kwaliteit en cultuurhistorische waarden op de andere plek. Daarom hebben de gemeenten een heldere zonering aangebracht binnen de regio, die de mogelijkheden binnen de verschillende gebieden duidelijk maken.

De gemeenten definiëren in het landelijk gebied drie zones: primair agrarisch gebied, gemengde plattelandseconomie en Noordwaard en Biesbosch. Voor het plangebied is alleen de laatstgenoemde zone van belang. Ontwikkelingen zijn in dit gebied niet vanzelfsprekend en staan altijd ten dienste van de natuur-, water- of landschapsontwikkelingen. In het Nationaal Park de Biesbosch voorzien de gemeenten slechts zeer beperkt ruimtelijke ontwikkelingen. De ontwikkelingen in de polder Noordwaard ondersteunen de natuurontwikkeling na ontpoldering op het gebied van recreatie, toerisme en

landbouw en staan niet in contrast met het Deltaprogramma Ruimte voor de Rivier en/of de (hoog)waterveiligheid.

3.4.2 Visie en actieplan recreatie & toerisme, Land van Heusden en Altena

Het Land van Heusden en Altena is een bijzonder gebied: omgeven door grote rivieren, dicht tegen de Randstad, maar zonder grote plaatsen, nog steeds een sterk landelijk, agrarisch karakter en een groot en bekend Nationaal Park (NP) De Biesbosch. Met uitzondering van dit NP is het gebied vrij onbekend.

Naar aanleiding van deze ontwikkelingen zien de drie samenwerkende gemeenten in het gebied, te weten Aalburg, Werkendam en Woudrichem, mogelijkheden om de toeristisch-recreatieve potentie economisch beter te benutten. Daarom hebben zij afgesproken de extensieve recreatie verder te intensiveren. Hiertoe hebben zij een regionale recreatieve visie laten opstellen die zich enerzijds richt op de ontwikkeling van (verblijf)recreatief aanbod en anderzijds op de versterking van samenwerking tussen het aanbod, de cultuur en het landschap.

Het doel voor dit plan is tweeledig, namelijk:

1. Het formuleren van een nieuwe gezamenlijke beleidsvisie voor de periode 2010 – 2015 met een bijpassend actieprogramma, taakverdeling, tijdschema en begroting.
2. Het opstellen van een regio marketingscan waaruit blijkt hoe de regio zich thans profileert, wat de kernwaarden, identiteit en het imago zijn.

Uit de scan blijkt dat het gebied een verscheidenheid heeft aan sterke en zwakke punten. Hieronder staan de sterke en zwakke punten opgesomd:

STERK	ZWAK
Marktpositie, imago, promotie + Rust, ruim en authentiek gebied + Redelijk ontwikkeld natuur- en watertoerisme + Bekendheid Biesbosch en Woudrichem + Toeristische kaart Biesbosch en enkele websites Landschap en ligging + NP De Biesbosch, uiterwaarden, <i>Pompveld</i> + Open landschap – rivieren – <i>halfopen oostelijkdeel</i> + Gunstige ligging: centraal, dichtbij Brabantse stedenrij en Randstad Doelgroepen + Dagtoeristen: fietsers, wandelaars, natuur en cultuurgericht; vooral 50+ publiek + Watersporters (dag- en langer verblijf) + Camping – vakantiegangers (naast 50+ ook veel gezinnen) Verblijf en watersport + Drie grote campings, m.n. Kurenpolder + Veel, divers water voor uiteenlopende activiteiten + Veel jachthavens, goede spreiding Vermaak + Biesbosch Museum, incl. activiteitenprogramma + Evenementen: Havendag, Kunstroute, Visserijdagen, 7-Dorpenomloop + Cultuurhistorie: vestingstad Woudrichem, forten NHW, kasteel Dussen + Kleine attracties: klompenmakerij, melkdrive, golfbaan Vervoer, routes + Autobereikbaarheid (via A27, A15, A 59) + Fietsknooppuntensysteem + thema-fietsroutes + Wandelroutenetwerk (in ontwikkeling) + 10 veerverbindingen Samenwerking, organisatie en overheid + 1 overkoepelende organisatie: SOVA, met werkgroep horeca & toerisme + Harde werkers, goed ondernemerschap + Samenwerking binnen LvHA + Diverse goede regionale beleidsrapporten	Marktpositie, imago, promotie – Zwak imago (inhoud en kracht) – Geen grote trekkers (naast NP Biesbosch) – Weinig professioneel, versnipperd en beperkt, VVV nog niet volledig ontwikkeld – Weinig diversiteit in toeristisch-recreatief product Landschap en ligging – Toegankelijkheid landschap is soms beperkend – Schijnbaar geïsoleerde ligging Doelgroepen – Beperkte groep verblijfstoeristen (op campings en in jachthavens) – Dagtoerisme: voornamelijk 50+ Verblijf en watersport – Te weinig verblijfsmogelijkheden: m.n. hotels en bijzondere mogelijkheden – Rommelige inrichting haven Sleeuwijk – Weinig waterrecreatiemogelijkheden, zoals strandjes, bootverhuur, rondvaarten – Ontbreken echte watersportcentra (centrum; gezelligheid; entourage, watersportwinkel) Vermaak en verteer – Weinig voorzieningen om gast langer dan 2 dagen te binden, mbt winkels, musea – Weinig voorzieningen/attracties voor kinderen – Evenementen: te weinig en te lokaal (te klein) – Aanbod arrangementen en voor groepen – Horeca: nu te eenzijdig; te weinig terrasjes, te weinig geopend op zondag – Voorzieningen en cultuurhistorie weinig zichtbaar Vervoer, routes – Bereikbaarheid met openbaar vervoer – Bewegwijzering, toeristische borden en voorzieningen langs routes (bv. bankjes) – Toeristische Overstap Punten Samenwerking, organisatie en overheid – In de sector matig, m.n. marketing en promotie, naar binnen gerichte houding – Samenwerking gemeente - bedrijfsleven te gering – Gemeenten geven weinig richting aan ontwikkeling en investeren te weinig

De identiteit van het land van Heusden en Altena is het beste te omschrijven als: *“Het Land van Heusden en Altena is een natuurrijke, verrassende, sobere en kleinschalige oase van rust midden in Nederland. Het is in meerdere opzichten ook een bijzondere regio: een eiland van eilandjes, een eiland van en voor ontspanning en ongezien maar letterlijk een eiland in Brabant”*.

Vanuit deze identiteit wordt gewerkt aan het gewenste imago. Het Land van Heusden en Altena wil gezien en beschouwd worden als:

- Een blauwe-natuurrijke oase, centraal gelegen in Nederland met veel water, dijken en open landschap;
- Een verrassend diverse regio op het gebied van religieuze beleving, in bewoning en cultuur, maar ook in natuur en toeristische beleving;
- Een sobere regio, waar hard wordt gewerkt, een sterke handelsgeest en ondernemerszin heerst, waar het welvarend en goed wonen is;
- Een kleinschalig gebied, dat inwoners en bezoekers willen behouden, voor wonen, werken en recreëren.

De bovenstaande punten benoemen het gebied in algemene zin. Deze punten worden verder uitgewerkt in een aantal doelstellingen die de betrokken gemeenten willen bereiken.

De hoofddoelstellingen van het toeristisch-recreatief beleid en actieprogramma van het Land van Heusden en Altena voor de komende 5 tot 10 jaar zijn:

- het zoveel mogelijk (uniform) uitdragen van de vastgestelde identiteit en het versterken van het gewenste imago, onder meer door meer, betere en efficiëntere promotie;
- het realiseren van een groei van recreatie en toerisme met gemiddeld 1,5% per jaar (gerekend in bestedingen en werkgelegenheid);
- het creëren van heldere en stimulerende voorwaarden waarbinnen de recreatie, het toeristisch bedrijfsleven en ondernemende burgers de kansen kunnen benutten;
- het initiëren van een sterkere organisatiestructuur, met meer regie, betere taakafbakening en sterkere samenwerking tussen de gemeenten en de toeristisch-recreatieve sector en tussen de regio en haar omgeving;
- het uitvoeren van het actieprogramma dat gericht is op het realiseren van de 4 bovengenoemde doelstellingen, de gekozen ontwikkelingsthema's en doelgroepen.

3.4.3 Kadernota verkeer en vervoer 2007-2016

Het gemeentelijk beleid op het gebied van verkeer is opgenomen in de Kadernota verkeer en vervoer 2007-2016. De kadernota is enerzijds een strategisch document op hoofdlijnen, waarin de algemene koers op het gebied van verkeer is vastgesteld. Tevens bevat het document een concreet werkprogramma met maatregelen die in de planperiode zullen worden genomen. Het uitgangspunt voor de visie is duurzame mobiliteit, waarbij het zoeken naar een balans tussen veiligheid, bereikbaarheid en leefbaarheid centraal staat. De kadernota gaat uit van de volgende vier invalshoeken:

- verkeersveiligheid: zowel objectief als subjectief;
- leefbaarheid: zowel objectief als subjectief;
- bereikbaarheid voor alle vervoerswijzen en doelgroepen;
- communicatie: draagvlak creëren voor beleid bij publieke en private partijen.

Het doel is om voor de periode van 2007 tot 2016 een bijdrage te leveren aan het optimaliseren van leefbaarheid, bereikbaarheid en veiligheid, door duurzame basisvoorzieningen en maatregelen aan te leggen voor alle doelgroepen en vervoerswijzen. Onderdeel van het verkeersbeleid is het inrichten van de wegen conform Duurzaam Veilig.

3.4.4 Welstandsnota

Op 29 maart 2011 is een nieuwe Welstandsnota vastgesteld. De welstandsnota beschrijft het welstandsbeleid dat de gemeente hanteert. Deze nota geeft de burger informatie en inzicht over de wijze waarop de welstandscommissie over bouwplannen zal adviseren. De criteria die bij deze advisering een rol spelen worden met de nota geobjectiveerd en gemotiveerd. De uitslag van de beoordeling van een bouwplan door de welstandscommissie wordt daardoor beter voorzienbaar.

De gemeente Werkendam hanteert in de Welstandsnota voor de verschillende gebieden binnen de gemeente eigen beoordelingskaders. De ruimtelijke kwaliteiten die een gebied kenmerken worden zo meegenomen in de welstandsbeoordeling. Het bouwwerk moet zowel op zichzelf als ook in zijn omgeving worden beoordeeld, waarbij ook verwachte veranderingen van die omgeving een rol kunnen spelen.

Voor grote delen van de gemeente Werkendam geldt een welstandsvrij regime, waaronder het plangebied. Dat betekent dat er geen welstandstoets hoeft plaats te vinden. Een uitzondering hierop geldt voor specifieke objecten, zoals monumenten en beeldbepalende panden. Hiervoor is wel een welstandstoets vereist.

4 PLANBESCHRIJVING

4.1 Inleiding

Het voorliggende bestemmingsplan 'Zoetwatergetijdengebied Noordwaard' betreft een algehele herziening van het geldende bestemmingsplan in dit gebied, met als doel een actueel juridisch-planologisch kader te bieden voor de bouw- en gebruiksmogelijkheden in dit deel van de gemeente Werkendam. Belangrijk uitgangspunt daarbij is dat het plan een conserverend karakter heeft. Dit houdt in dat de bestaande (planologische) situatie centraal staat en deze opnieuw wordt vastgelegd, c.q. wordt geactualiseerd. Daarbij worden wel nieuwe beleidsaspecten en regelgeving in het plan verwerkt, zoals de Verordening Ruimte van de provincie Noord-Brabant, de cultuurhistorische beleidsadvieskaart en de archeologische beleidskaart. In het plan zijn geen nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen opgenomen. Onderstaand worden de voornaamste uitgangspunten voor het bestemmingsplan beschreven.

4.2 Uitgangspunten

Natuur en landschap

Het Zoetwatergetijdengebied Noordwaard is onder meer aangelegd ten behoeve van natuurontwikkeling. Deze natuurontwikkeling is sinds het gereedkomen van het gebied in 2008 volop gaande. Er ontwikkelt zich een natuurgebied met plant- en diersoorten die behoren bij een dynamisch zoetwatergetijdengebied. Het gebied maakt deel uit van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). In de Verordening Ruimte is het gebied daartoe ook aangewezen.

Het beleid van de provincie en gemeente is in het zoetwatergetijdengebied gericht op het behoud, herstel en ontwikkeling van de natuur- en landschappelijke waarden. Daarom zijn de gronden in het plangebied in het voorliggende bestemmingsplan hiertoe hoofdzakelijk bestemd. Dit is vormgegeven middels vier bestemmingen: 'Natuur', 'Bos', 'Water-1' en 'Water-2'. De bestemmingen zijn toegekend aan de hand van de overwegende feitelijke verschijningsvorm van de gronden.

De bestemming 'Natuur' beslaat de grootste oppervlakte van het plangebied. Deze bestemming is gegeven aan alle natuurgronden in het gebied, uitgezonderd de gronden die zijn ingericht als bos of als oppervlaktewater, zoals de Merwede en de geulen.

De bestemming 'Bos' is gegeven aan bestaande bosgebieden, gebieden die het karakter van een robuust boscomplex hebben. Deze gebieden zijn met name aanwezig in het zuiden van het zoetwatergetijdengebied. Het beleid in deze gebieden tevens gericht op het behoud, herstel en ontwikkeling van het bos, met daarop afgestemd natuurbeheer.

Aan de rivier de Merwede en het Gat van den Hardenhoek is de bestemming 'Water-1' gegeven en aan de overige wateren in het plangebied, waaronder de geulen, de bestemming 'Water-2'. Het verschil tussen deze bestemmingen is met name dat in de bestemming 'Water-1' scheepvaart (waaronder

begrepen veerverbindingen, in verband met het veer naar Kop van 't Land) en voorzieningen daarvoor zijn toegestaan en in 'Water-2' niet. Dit in verband met de scheepvaart die plaatsvindt op de Merwede en het Gat van den Hardenhoek en die niet wenselijk is op de overige wateren in het plangebied. Bovendien is op de wateren van het zoetwatergetijdengebied varen met gemotoriseerde boten, kanoën en roeien niet toegestaan. Daarom is dit gebruik als strijdig aangemerkt in de bestemming 'Water-2'. Een uitzondering hierop vormt varen dat plaatsvindt als onderdeel van natuurrondleidingen die door Staatsbosbeheer worden georganiseerd en varen ten behoeve van beheerswerkzaamheden. Uiteraard is varen, op wat voor wijze dan ook, op de Merwede en het Gat van den Hardenhoek, en daarmee binnen de bestemming 'Water-1', wel mogelijk. Dat aan de wateren in het plangebied de bestemming 'Water-1' of 'Water-2' is toegekend, wil echter niet zeggen dat er geen water is toegestaan op overige gronden in het gebied. Binnen de bestemmingen 'Natuur' en 'Bos' zijn ook watergangen, kreken, greppels, sloten en andere waterhuishoudkundige voorzieningen mogelijk. Dit is ook wenselijk gezien het dynamische karakter van het zoetwatergetijdengebied.

De bestemmingen 'Natuur', 'Bos', 'Water-1' en 'Water-2' zijn allen gericht op het behoud, herstel en ontwikkeling van de natuur- en landschappelijke waarden. Deze waarden worden beschermd doordat in deze bestemmingen slechts bouwwerken, geen gebouwen zijnde, ten dienste van de bestemming zijn toegestaan en door een omgevingsvergunningstelsel voor het uitvoeren van werken en werkzaamheden. Dit betekent dat bepaalde werken en werkzaamheden die landschaps- of natuurwaarden zouden kunnen aantasten pas verricht mogen worden als hiervoor een vergunning verkregen is. Een vergunning kan alleen worden afgegeven als de werken en werkzaamheden verband houden met de doeleinden van de bestemming en indien de aanwezige landschaps- en natuurwaarden niet onevenredig worden geschaad. Hiertoe kunnen eventueel door het bevoegd gezag nadere voorwaarden aan de vergunning worden verbonden. Voorts worden de natuurwaarden beschermd door een gebruiksverbod voor het uitoefenen van lawaaisporten en het reeds genoemde verbod voor varen op de wateren van het zoetwatergetijdengebied.

Op gronden met de bestemmingen 'Natuur', 'Bos', 'Water-1' en 'Water-2' is extensief recreatief medegebruik mogelijk. Daarvoor zijn bijvoorbeeld binnen de bestemmingen 'Natuur' en 'Bos' fiets-, voet- en ruitersporen toegestaan, evenals beperkte voorzieningen ten behoeve van het extensief recreatief medegebruik, zoals banken, informatiepanelen en vogelkijkhutten.

In het natuurontwikkelingsgebied komen enkele functies voor die niet onder de genoemde bestemmingen kunnen worden geschaad. Dit betreffen een uitzichtpunt bij de Petrusplaat, de natuureducatieve functie van het gebied Pannekoek (een klein griendcomplex waar wilgen worden gehakt en rietveldjes worden gesneden) en een natuurkampeerterrein langs de Witboomkil. Deze functies zijn specifiek aangeduid op de verbeelding en daardoor positief bestemd. De regeling voor het natuurkampeerterrein is gebaseerd op het vigerende bestemmingsplan. Dat betekent dat er ten hoogste 40 kampeermiddelen zijn toegestaan in de periode 15 maart tot en met 31 oktober. Tevens is een gebouw voor sanitairgebouw toegestaan evenals maximaal 2 trekkershutten.

Rivierverruiming

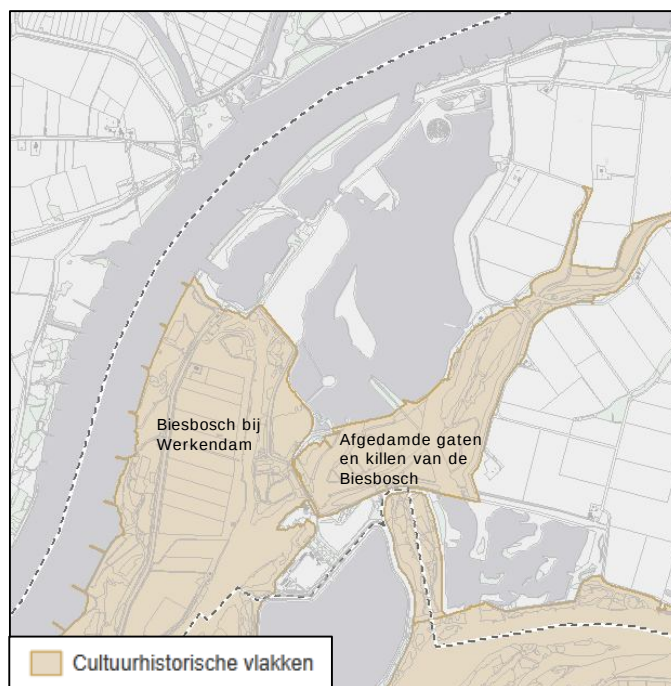
Het Zoetwatergetijdengebied Noordwaard is niet alleen ingericht voor natuurontwikkeling, maar ook voor rivierverruiming. Het gebied speelt een belangrijke rol bij de afvoer van rivierwater bij hoge waterstanden voor de waterveiligheid. Het ligt buitendijks, waardoor het feitelijk onderdeel uitmaakt van het rivierbed en onderhevig is aan de dynamiek van de rivier. Om deze belangrijke functie veilig te stellen is het gehele plangebied voorzien van de dubbelbestemming 'Waterstaat-Waterstaatkundige functie'. Op grond van deze bestemming zijn alle gronden tevens bestemd voor een duurzame hoogwaterbescherming ten behoeve van de veiligheid, waterberging en afvoer van hoogwater, sediment en ijs en de zorg voor de waterhuishouding en de daarvoor noodzakelijke werken. Met deze bestemming wordt tevens aangesloten op de provinciale Verordening Ruimte, waarin het gebied is aangeduid als rivierbed. Bestemmingsplannen in deze gebieden dienen gericht te zijn op de bescherming tegen overstroming.

De bestemming 'Waterstaat-Waterstaatkundige functie' heeft voorrang op alle onderliggende bestemmingen. Dit betekent onder meer dat een bouwverbod geldt voor die bestemmingen. Van dit verbod kan worden afgeweken middels de verlening van een omgevingsvergunning, mits de belangen van de waterstaat en de waterhuishouding daardoor niet onevenredig worden aangetast en de waterbeheerder daarover heeft geadviseerd. Daarnaast geldt dat de bouwregels voor de onderliggende bestemmingen zijn afgestemd op de 'Beleidslijn Grote Rivieren'. Het plangebied valt onder de werking van deze beleidslijn. Dit houdt in dat er voor niet-riviergebonden activiteiten in het plangebied slechts beperkte mogelijkheden voor uitbreiding van de bebouwing zijn (zie ook de waterparagraaf in hoofdstuk 5). Dit om de beschikbare afvoer- en bergingscapaciteit van het zoetwatergetijdengebied te behouden.

Cultuurhistorie

Cultuurhistorische vlakken

Het plangebied valt voor een klein deel samen met twee cultuurhistorische vlakken die in de provinciale Verordening Ruimte zijn opgenomen. Het betreffen de vlakken 'Biesbosch bij Werkendam' en 'Afgedamde gaten en killen van de Biesbosch'. Op de bijgaande figuur is de ligging van de vlakken aangegeven. Ter plaatse van de vlakken is het provinciaal beleid gericht op het behoud, de bescherming en versterking van de cultuurhistorische kenmerken en waarden van de vlakken. De twee cultuurhistorische vlakken

Cultuurhistorische vlakken in het plangebied

worden hieronder kort beschreven. Deze beschrijvingen zijn gebaseerd op de beschrijvingen die zijn opgenomen bij de provinciale Cultuurhistorische Waardenkaart. De vlakken liggen zoals gezegd maar voor een klein deel in het plangebied. Daarom komen in de beschrijving ook een aantal elementen voor die niet in het plangebied terug te vinden zijn. Echter, voor het overzicht en de samenhang is het wel wenselijk deze te vermelden.

Biesbosch bij Werkendam

Dit deel van de Brabantse Biesbosch is een uniek zoetwatergetijdengebied met geulen en kreken, polders en onbedijkte platen en vloedbossen.

Het gebied bestaat uit uitgestrekte rietvelden, wilgenbossen en kreken, afgewisseld met kleine polders en grote drinkwaterspaarbekkens. Eeuwenlang was de Biesbosch een woest, onbewoond gebied dat onder invloed van eb en vloed stond. Via grote geulen, die hier Gat of Kil heten, en kleinere kreken drong het water bij vloed diep in het gebied door. Tussen deze waterlopen liggen zandplaten, vloedbossen en polders. Het was het domein van vissers, rietsnijders en griendwerkers, die hier onder moeilijke omstandigheden hun werk moesten doen. Er zijn twee soorten grienden: de snijgrienden, waar de uitlopers ('wilgentenen') jaarlijks worden afgesneden, en de hakgrienden, die om de drie á vier jaar worden afgezet. De tenen werden gebruikt voor de mandenmakerij, de takken hadden diverse toepassingen (hoepels voor tonnen, in de dijkenbouw, de tuinbouw en de stoelenindustrie). De polders zijn ontstaan in de periode 1860-1930. Het zijn kleine polders waar een of twee boerderijen hun bedrijf konden uitoefenen. In de jaren '30 van de vorige eeuw waren er plannen om de Biesbosch volledig in te polderen. De Belgische oliebaron Cartier kocht in 1937 vijf Biesboschpolders met daarop drie boerderijen. Hij wilde hier het grootste boerderijencomplex van de Benelux aanleggen. De plannen voor de volledige inpoldering van de Biesbosch werden echter verlaten in de jaren '50. Twee van de boerderijen verdwenen bij de aanleg van de spaarbekkens De Gijsters en Honderd en Dertig. De enige overgebleven hoeve, de Amalia hoeve uit 1939, is nog steeds alleen bereikbaar over water. Vanaf 1970 zijn drie grote spaarbekkens aangelegd voor de drinkwatervoorziening van Rotterdam.

Afgedamde gaten en killen van de Biesbosch

De gaten en killen zijn voormalige kreken, die vaak omstreeks de jaren 60-70 afgedamd zijn. Alleen het Steurgat heeft nog steeds een open verbinding met de Biesbosch. Oorspronkelijk stroomden deze kreken vol bij vloed en vormden ze de verbinding naar de grienden en biesen. Enkele hadden ook een belangrijke functie als waterweg (Steurgat) of voor de aanvoer van water voor de inundatiegebieden van de Nieuwe Hollandse Waterlinie (Bakkerskil).

Bakkerskil, Steurgat, Gat van Lijnoorden, Boomgat, Gat van de Zalm, Gale Gat, Bruine Kil en Bevert zijn geulen en kreken die behoren tot het krekensysteem van de Biesbosch. De Biesbosch ontstond na de overstromingen van de Sint Elisabethsvloed in 1421. De Grote Waard ging verloren en de Biesbosch kwam onder invloed van eb en vloed. Via het krekensysteem drong de zee diep het onbedijkte landschap binnen en overstroomde de gorzen en slikken, waarbij klei werd afgezet. In de tweede helft van de negentiende en de eerste helft van de twintigste eeuw zijn delen van de Biesbosch ingepolderd en tot landbouwgrond ontgonnen. Hierbij zijn geleidelijk steeds meer geulen afgedamd. Door de aanleg van de Nieuwe Merwede waren tal van geulen al aan de noordkant afgedamd om de doorgaande Bandijk te

kunnen aanleggen, maar ze bleven onder invloed van eb en vloed staan. Na de Tweede Wereldoorlog zijn in de genoemde kreken en geulen ook aan de zuidwestkant dammen gelegd. De geulen, gaten en kreken zijn nog steeds als zodanig herkenbaar in het huidige landschap door hun lage ligging, door de kreekbeddingen en door de rietvelden, grienden, broekbossen en andere natte terreinen langs het water.

Waarden en kenmerken

Op grond van de bovenstaande typering heeft de provincie waarden en kenmerken van de cultuurhistorische vlakken benoemd. In de onderstaande tabel zijn de waarden en kenmerken van de vlakken weergegeven.

Cultuurhistorisch vlak	Waarden en kenmerken
Biesbosch bij Werkendam	• De kreken en killen, de platen, schorren en poldertjes laten alle ontwikkelingsstadia zien van een zoetwatergetijdengebied • De eendenkooien hangen samen met de rust, de waterrijkdom en de vogelrijkdom van het gebied • De grotere en kleinere polders vertellen samen met de bedijkingen van het land van Altena het verhaal van de geleidelijke herovering van de in 1421 verloren gegane Grote of Zuid-Hollandse Waard • De grienden • De griendwerkersketen • De dijken en kaden • De terpen • De historische boerderijen • De uitzichtheuvel bij de Petrusplaat • De eendenkooien • De spaarbekkens
Afgedamde gaten en killen van de Biesbosch	• De gaten en killen zijn onderdelen van het krekensysteem van de Biesbosch • De dijken • De dammen • De kreekrestanten • De muraltmuurtjes • De rietvelden • De grienden • De broekbossen • De populierenbossen

Behoud, bescherming en ontwikkeling van de cultuurhistorische waarden

Om de cultuurhistorische waarden te behouden en verder te kunnen versterken zijn de gronden in de bestemmingen 'Natuur', 'Bos', 'Water-1' en 'Water-2', mede bestemd voor de instandhouding, herstel en ontwikkeling van de cultuurhistorische waarden. De bescherming van de cultuurhistorische kenmerken en waarden gebeurt doordat hieraan een omgevingsvergunningstelsel voor het uitvoeren van werken en werkzaamheden gekoppeld is.

Historische kernen en lijnelementen

De gemeente Werkendam is voornemens om medio najaar 2015 de inmiddels opgestelde gemeentelijke cultuurhistorische beleidsadvieskaart vast te stellen. Deze kaart vormt een gemeentespecifieke verfijning van de cultuurhistorische kaart van de provincie Noord-Brabant. Op de gemeentelijke cultuurhistorische beleidsadvieskaart zijn in het plangebied enkele historische kernen en een aantal waardevolle lijnelementen aangegeven (wegen, dijken en ontginningsassen). Deze cultuurhistorische waarden zijn op de bijgaande figuur aangegeven. De gemeente wenst deze kernen en lijnelementen te behouden en te versterken. Daartoe zijn deze gronden op de verbeelding voorzien van de dubbelbestemming 'Waarde-Cultuurhistorie'. Hierdoor zijn de

gronden mede bestemd voor de instandhouding, herstel en ontwikkeling van cultuurhistorische waarden in de vorm van historische kernen en waardevolle lijnelementen. Bescherming van deze cultuurhistorische waarden vindt plaats middels een bouwverbod, een omgevingsvergunningenstelsel voor het uitvoeren van werken en werkzaamheden en een omgevingsvergunningstelsel voor slopen. Een omgevingsvergunning voor afwijken van het bouwverbod, het uitvoeren van werken en werkzaamheden en slopen kan alleen verleend worden als gebleken is dat de cultuurhistorische waarden niet onevenredig worden aangetast. Bovendien heeft de erfgoedcommissie hierbij een adviesrol.

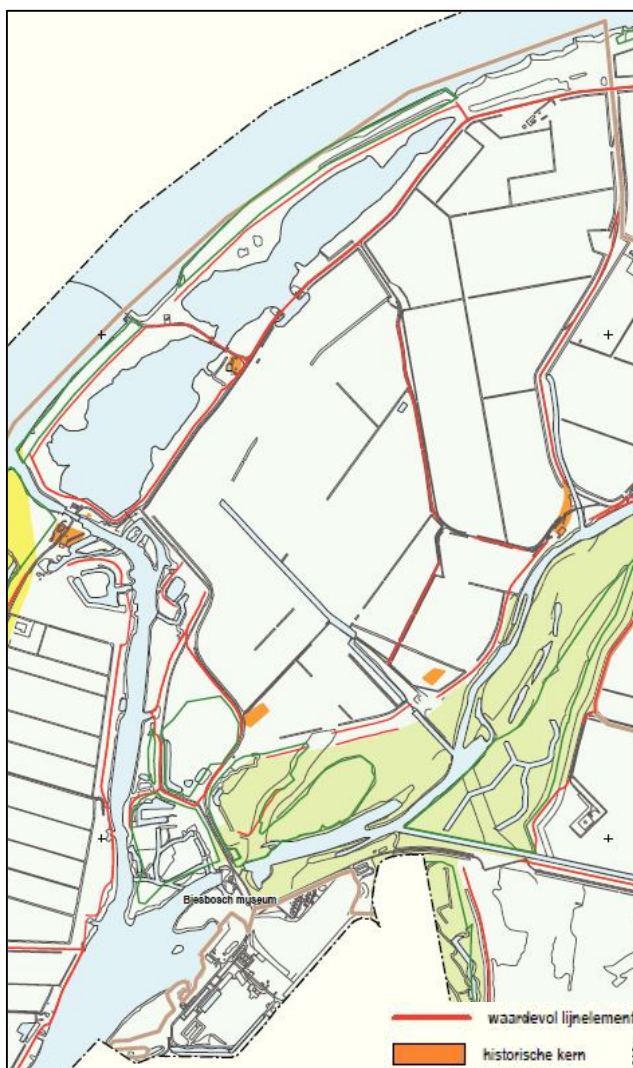
Aardkundige waarden

In de Provinciale Verordening Ruimte is het gehele plangebied, uitgezonderd de Merwede en het perceel van het waterwinningbedrijf, aangemerkt als aardkundig waardevol gebied 'Biesbosch'.

Het belangrijkste aardkundige verschijnsel en de aardkundige betekenis van dit gebied omschrijft de provincie op de Aardkundige waardenkaart als volgt: "Voormalig zoetwatergetijdengebied: Uniek en uitgestrekt voormalig zoetwatergetijdengebied dat na het grotendeels afsluiten van de getijdenwerking aan 'gewone' rivierafzetting en sterke verlanding onderhevig is. De sporen van het vroegere zoetwatergetijdenlandschap zijn echter nog zeer duidelijk aanwezig". De waardevolle en te beschermen aardkundige elementen betreffen volgens de provincie:

- Kreeken, geulen of killen (vroegere getijdenkreeken) van diverse omvang
- Getij-oeverwallen en kreekruigten langs kreeken
- Oude binnengedijkte en volledig opgevolde kreeken (systemen)
- Oude slikken en schorren
- Overblijfselen van de griendcultuur (griendketen, rabatten en grachten).

Het provinciaal beleid is in de aardkundig waardevolle gebieden gericht op het behoud, herstel en ontwikkeling van de aardkundige waarden en kenmerken. Om dit te bewerkstelligen zijn de gronden in de bestemming 'Natuur' onder meer bestemd voor de instandhouding, herstel en ontwikkeling van de

Historische kernen en waardevolle lijnelementen in het plangebied (bron: Cultuurhistorische beleidsadvieskaart)

(a)biotische waarden. Hieronder worden mede de aardkundige waarden begrepen. De bescherming van de aardkundige waarden en kenmerken geschiedt middels een omgevingsvergunningstelsel voor het uitvoeren van werken en werkzaamheden.

Wonen

In het plangebied bevinden zich enkele burgerwoningen. Deze zijn positief bestemd middels de bestemming 'Wonen'. Het plan bevat geen mogelijkheden voor de bouw van nieuwe burgerwoningen om verstening van het gebied te voorkomen en omdat dit niet strookt met de functie die het gebied heeft voor de afvoer en berging van rivierwater.

In het bestemmingsvlak 'Wonen' zijn de woning, de bijbehorende bouwwerken (aan- en uitbouwen en bijgebouwen) en het bijbehorende erf en tuin opgenomen.

Hoofdgebouw/woning

Op de woonpercelen is voor het bestaande hoofdgebouw van de woning een bouwvlak op de verbeelding opgenomen. Bij herbouw van de woning dient de woning weer binnen dit bouwvlak te worden gebouwd. Hierdoor zal de situering (grotendeels) behouden blijven. Middels een wijzigingsbevoegdheid is wel mogelijk om het de situering van het bouwvlak te wijzigen bij herbouw. Eén van de belangrijkste voorwaarden hiervoor is dat dit vanuit stedenbouwkundig en ruimtelijk oogpunt aanvaardbaar moet zijn en de verkeersveiligheid hierdoor niet wordt aangetast. De aaneengebouwde woningen aan Lijnoorden ten westen van het waterwinningbedrijf zijn gezamenlijk opgenomen in één bouwvlak. In een bouwvlak is maximaal 1 woning toegestaan, tenzij een ander maximum aantal wooneenheden op de verbeelding is aangeduid. Dit laatste doet zich voor bij de aangebouwde woningen. Het aangeduide aantal woningen stemt overeen met het bestaande aantal woningen.

Bij de toekenning van de bouwvlakken is in beginsel uitgegaan van een standaard bouwvlak van 20 bij 20 meter, dat op een afstand van minimaal twee meter van de zijdelingse perceelsgrenzen is gesitueerd. Het bouwvlak is strak langs de voorgevel van de bestaande woningen gelegd, waardoor het gevelbeeld en breedte van het wegprofiel behouden blijft. De situering en omvang van het bouwvlak is aangepast naar gelang de specifieke situatie ter plaatse.

Voor aaneengebouwde woningen geldt voorts dat het bouwvlak ook strak langs de zijgevels is gelegd, omdat uitbreiding in zijwaartse richting hier niet wenselijk wordt geacht, daar dit het gevelbeeld aantast. De aaneengebouwde woningen raken dan immers uit evenwicht qua breedte met elkaar.

Voor hoofdgebouwen geldt dat de bestaande inhoud met niet meer dan 10% mag worden vergroot in verband met de 'Beleidslijn Ruimte voor de Rivier' en nooit meer mag bedragen dan 600 m³. Indien in de huidige situatie sprake is van een grotere inhoud dan is deze inhoud toegestaan. Overigens kent het vigerende bestemmingsplan ook een maximale vergroting van de inhoud van 10%.

Bijbehorende bouwwerken

De oppervlakte van de bestaande bijbehorende bouwwerken bij woningen mag met maximaal 10% worden vergroot tot een maximale maatvoering van 70 m².

Qua locatie dienen de bijbehorende bouwwerken altijd minimaal 2 meter achter de voorgevellijn van de burgerwoning (hoofdgebouw) gesitueerd te worden. Erfbebouwing gelijk met of aan de voorzijde van de woning, hetgeen een negatieve invloed kan hebben op het gevelbeeld en de verkeersveiligheid, wordt zo tegengegaan. Via een afwijking kan onder voorwaarden wel een (kleine) erker worden gerealiseerd of kunnen bijbehorende bouwwerken gelijk met de voorgevel worden gesitueerd. Voor dit laatste geldt onder meer dat dit vanuit stedenbouwkundig en verkeerskundig oogpunt aanvaardbaar moet zijn.

Beroep of bedrijf aan huis

De woning en bijbehorende bouwwerken mogen mede worden gebruikt voor de uitoefening van een beroep of bedrijf aan huis. Een beroep of bedrijf aan huis kan worden toegestaan na een afwijking via een omgevingsvergunning. Uitsluitend niet-publieksgerichte beroeps- of bedrijfsactiviteiten zijn toegestaan. Een niet-publieksaantrekkelijke activiteit (geen verkeersaantrekkende werking, geen parkeerdruk, geen afbreuk aan het woonkarakter) kan doorgaans namelijk zonder problemen in een woning plaatsvinden. Voor zowel het beroep als het bedrijf aan huis geldt dat maximaal 45 m² vloeroppervlakte van de woning en bijbehorende bouwwerken hiervoor mag worden gebruikt. Dit om te voorkomen dat de uitoefening van het beroep of bedrijf de woonfunctie zou kunnen overheersen. Uitsluitend beroepen en bedrijven uit milieucategorie 1 en 2 van de bij het bestemmingsplan behorende Staat van bedrijfsactiviteiten aan huis zijn toegestaan. Horeca en detailhandel zijn niet mogelijk. Voorts mag het beroep of bedrijf uitsluitend worden uitgeoefend door degene die tevens de gebruiker van de woning is.

Mantelzorg

Vanuit sociaal-maatschappelijk perspectief bestaat er de behoefte om mantelzorg te kunnen bieden aan bijvoorbeeld familieleden. Hieraan wordt in dit plan tegemoet gekomen. In het plan is hiertoe een regeling opgenomen die inhoudt dat het gebruik van een (vrijstaand) bijbehorend bouwwerk bij een woning als afhankelijke woonruimte is toegestaan na afwijking via een omgevingsvergunning en onder de volgende voorwaarden:

- de bewoning is noodzakelijk uit het oogpunt van mantelzorg;
- de afhankelijke woonruimte dient binnen de bouwregels voor bijbehorende bouwwerken te worden ingepast, vergroting van de bebouwing ten behoeve van mantelzorg is dus niet mogelijk;
- de oppervlakte die voor mantelzorg mag worden gebruikt mag niet meer dan 60 m² bedragen;
- er mag geen afbreuk worden gedaan aan de gebruiksmogelijkheden van aangrenzende gronden en bouwwerken.

Een belangrijk uitgangspunt is dat de oorspronkelijke situatie op termijn moet kunnen worden hersteld. Daarom wordt de omgevingsvergunning weer ingetrokken indien de noodzaak van het gebruik van de afhankelijke woonruimte vanuit het oogpunt van mantelzorg niet meer aanwezig is.

Bed and breakfast

Het vestigen van een bed and breakfast (logies en ontbijt) is mogelijk bij alle burgerwoningen binnen de bestemming 'Wonen'. Hiervoor is wel een afwijking

via een omgevingsvergunning vereist, omdat aan een aantal voorwaarden voldaan moet worden. Zo mag de omvang van de bed and breakfast niet meer bedragen dan 40% van het vloeroppervlak van de woning tot een maximum van 45 m². Daarnaast mogen maximaal 5 gasten tegelijkertijd gebruik maken van de bed and breakfast. Bed and breakfast is mogelijk in het hoofdgebouw en (vrijstaande) bijbehorende bouwwerken.

Bedrijven

In het plangebied zijn twee bedrijven gevestigd: een waterwinningbedrijf en een werkschuur met bedrijfswoning van Staatsbosbeheer. Beiden hebben de bestemming 'Bedrijf' gekregen, met een specifieke aanduiding. Hierdoor zijn zij op maat bestemd en kan er geen ander bedrijf op deze locaties gevestigd worden, hetgeen niet wenselijk is, gelet op het karakter van het gebied. De bouwrechten voor de bedrijven zijn afgestemd op het bestemmingsplan uit 2002.

Voor het waterwinningbedrijf is een bouwvlak op de verbeelding opgenomen. Gebouwen zijn uitsluitend binnen dit bouwvlak toegestaan, tot een bebouwingspercentage van 40%. Zowel het bouwvlak als het percentage zijn afgestemd op het vigerende bestemmingsplan. Buiten het bouwvlak zijn verder nog een vulpompengebouw, gasmengstation en materialenloods toegestaan.

De oppervlakte van de bestaande bedrijfsgebouwen van de werkschuur mogen met maximaal 10% worden vergroot. Dit is in overeenstemming met het vigerende bestemmingsplan. De gebouwen dienen op 5 meter afstand van de weg te worden gesitueerd, of niet minder dan de bestaande afstand als die kleiner is. Bij de werkschuur is maximaal één bedrijfswoning toegestaan, conform de bestaande situatie. De inhoud van de bestaande woning mag met maximaal 10% worden vergroot tot een maximum van 750 m³.

Verkeer

De wegen en bijbehorende bermstroken (inclusief bermsloten) alsmede de parkeervoorzieningen in het plangebied zijn opgenomen in de bestemming 'Verkeer'. De huidige verkeersstructuur vormt daarbij het uitgangspunt. Er is geen onderscheid gemaakt naar verschillende wegcategorieën. Binnen de bestemming 'Verkeer' is de aanleg van rijstroken, fietspaden, verlichting, verkeerstekens en andere voorzieningen mogelijk. Dit impliceert de nodige flexibiliteit bij de inrichting van de bestemming, hetgeen gewenst is om verkeerskundige maatregelen te kunnen treffen.

5 MILIEU- EN OMGEVINGSASPECTEN

In dit hoofdstuk komen diverse milieu- en omgevingsaspecten aan de orde die van belang (kunnen) zijn voor het plangebied.

5.1 Geluid

5.1.1 *Beleid en regelgeving*

Voor het aspect geluid is binnen het plangebied de Wet geluidhinder (Wgh) van toepassing. De Wgh bepaalt voor weg- en railverkeer en gezoneerde industrieterreinen de maximale toegestane geluidbelasting op nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen, zoals bijvoorbeeld woningen. De Wgh gaat uit van zones langs (spoor)wegen en zones bij industrieterreinen. Het gebied binnen deze zone geldt als akoestisch aandachtsgebied waar, voor bestemmingsplannen die voorzien in geluidsgevoelige bestemmingen, een akoestische toetsing uitgevoerd dient te worden.

In het kader van dit bestemmingsplan is alleen wegverkeerslawaaï van belang. Er liggen in het bestemmingsplan of in de directe omgeving geen spoorlijnen of gezoneerde bedrijventerreinen.

Wegverkeerslawaaï

In de Wgh is bepaald dat elke weg van rechtswege een geluidszone heeft (art. 74 lid 1). Een uitzondering hierop zijn wegen die zijn gelegen in een 30 km/uur-zone of in een woonerf. De breedte van de geluidszones is afhankelijk van het aantal rijstroken en de ligging van een weg.

Grenswaarden

Geluidsgevoelige objecten die worden gerealiseerd binnen de geluidszones dienen te worden getoetst aan grenswaarden van de geluidsbelasting die zijn aangegeven in de Wgh. Hierbij geldt een voorkeursgrenswaarde voor nieuwe situaties. Deze bedraagt in vrijwel alle gevallen 48 dB. Indien deze waarde wordt overschreden, kan het college van burgemeester en wethouders ontheffing verlenen voor een hogere waarde. De maximale ontheffingswaarde is afhankelijk van het soort geluidsgevoelig object en de geluidsbron. Bij de ontheffing dient het college te motiveren waarom bron- en overdrachtsmaatregelen niet mogelijk zijn en waarom het plan gewenst is. Ook dient het in de Wgh vastgelegd binnenniveau gewaarborgd te worden. Geluidsniveaus bij nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen die hoger zijn dan de wettelijke maximale ontheffingswaarden zijn niet toegestaan.

5.1.2 *Geluid in relatie tot het plangebied*

Het bestemmingsplan is conserverend van aard en legt de bestaande (planologische) situatie opnieuw vast. Daardoor worden er geen nieuwe geluidgevoelige bestemmingen mogelijk gemaakt. Een toetsing aan de grenswaarden van de Wgh is daarom niet nodig.

Conclusie

Het aspect geluid levert geen belemmeringen op voor het bestemmingsplan.

5.2 Bodem

5.2.1 Beleid en regelgeving

Het is wettelijk (via de bouwverordening) geregeld dat nieuwbouw pas kan plaatsvinden als de bodem geschikt is (of geschikt is gemaakt) voor het beoogde doel. Om deze reden dient bij iedere nieuwbouwactiviteit de bodemkwaliteit door middel van onderzoek (conform NEN 5740) in beeld te worden gebracht. Als blijkt dat de bodem niet geschikt is dan zal voor aanvang van de werkzaamheden een sanering moeten worden uitgevoerd.

5.2.2 Bodem in relatie tot het plangebied

Voor een conserverend bestemmingsplan, waarvan hier sprake is, geldt dat er geen directe aanleiding is de bodemkwaliteit (vooraf) in beeld te brengen. Met het plan worden immers geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt. Het bestemmingsplan vormt wel het toetsingskader voor toekomstige aanvragen voor omgevingsvergunningen voor het bouwen, bijvoorbeeld voor vervanging van bebouwing. In het kader van dergelijke vergunningsaanvragen zal getoetst worden of de bodem geschikt is voor het beoogde gebruik. Middels een bodemonderzoek zal dan moeten worden aangetoond dat de bodem van voldoende kwaliteit is voor de beoogde functie. Dit onderzoek mag niet ouder zijn dan 5 jaar. De uitvoering van dit onderzoek wordt gewaarborgd door de bouwverordening.

Conclusie

Het aspect bodem levert geen belemmeringen voor het bestemmingsplan.

5.3 Water

5.3.1 Waterbeheer en watertoets

De gemeente Werkendam is niet primair verantwoordelijk voor alle watertaken, maar moet de waterbelangen wel goed beschrijven en afwegen binnen de ruimtelijke ordening. Een van de instrumenten hiervoor is de verplichte watertoets. De watertoets houdt in dat het Waterschap of Rijkswaterstaat beoordeelt of de waterbelangen voldoende zijn afgewogen. De voor de gemeente en waterschap van belang zijnde wateraspecten zijn hieronder beschreven.

Volgens de Wet gemeentelijke watertaken (2008) is de gemeente verantwoordelijk voor het inzamelen en transporteren van stedelijk afvalwater en hemelwater. De gemeente mag vervolgens zelf bepalen op welke wijze het ingezamelde hemelwater wordt verwerkt. Verder heeft de gemeente de zorgplicht voor het in openbaar gemeentelijk gebied treffen van maatregelen, om structurele problemen als gevolg van een voor de gebruiksfunctie nadelige grondwaterstand in openbaar bebouwd gebied zoveel mogelijk te voorkomen of te beperken, voor zover doelmatig is en niet de verantwoordelijkheid is van het waterschap of de provincie.

Het waterschap Rivierenland of Rijkswaterstaat is verantwoordelijk voor de kwaliteit van het oppervlaktewater en beheer van het waterpeil. Daarnaast is het waterschap verantwoordelijk voor het zuiveren van het afvalwater. Het is van belang dat de capaciteit van de rioolwaterzuiveringsinstallatie toereikend

is voor de toename aan vervuilingseenheden en dat het afvalwater niet te veel verdund wordt met regenwater. Het waterschap is sinds de inwerkingtreding van de Waterwet (eind 2009) ook verantwoordelijk voor het beheer van het grondwater. Dit is door het waterschap uitgewerkt in het 'Grondwaterbeleidsplan Waterschap Rivierenland 2011-2014', welke is vastgesteld in juni 2011.

Het is sinds 2003 verplicht om bij ruimtelijke plannen en besluiten een beschrijving op te nemen van de wijze waarop rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding. De watertoets is een proces waarbij de initiatiefnemer van een ruimtelijk plan en de waterbeheerder in een zo vroeg mogelijk stadium afspraken maken over de toepassing en uitvoering van het waterhuishoudkundige en ruimtelijke beleid. Het waterschap is het eerste aanspreekpunt in het watertoetsproces, waarbij het waterschap rekening houdt met het provinciale grondwaterbeleid.

5.3.2 Water in relatie tot het plangebied

Oppervlaktewater

Binnen het plangebied zijn diverse waterlopen en waterpartijen aanwezig die middels de bestemming 'Water-1' of 'Water-2' zijn vastgelegd. Deze bestemmingen waarborgen dat het water hier behouden blijft, en daarmee dat de waterhuishoudkundige en waterbergende functie is veiliggesteld. Het gaat daarbij onder meer om de Merwede, het Gat van den Hardenhoek en de geulen in het zoetwatergetijdengebied. Voor het verschil tussen 'Water-1' en 'Water-2' wordt verwezen naar paragraaf 4.2. Kleine waterpartijen, zoals watergangen, kreken en greppels die zijn gelegen op gronden met een natuur of bosbestemming, zijn positief bestemd doordat binnen deze bestemmingen ook watergangen, kreken, greppels en sloten zijn toegestaan.

Grondwaterbescherming

In het plangebied zijn geen waterwingebieden, grondwaterbeschermingsgebieden of boringsvrije zones gelegen.

Waterkering

Op grond van de 'Legger waterkeringen' van het waterschap Rivierenland fungeert de dijk langs de Witboomkil in het plangebied, de zogenoemde NOP-dijk, als primaire waterkering. Het waterschap onderscheidt daarbij de volgende drie zones waarop de Keur van toepassing is:

1. de kernzone: biedt maximale bescherming voor de waterkering volgens de keur;
2. de beschermingszone: biedt zware bescherming voor de waterkering volgens de keur;
3. de buitenbeschermingszone: biedt een lichte bescherming voor de waterkering volgens de keur, maar is voldoende om bijvoorbeeld aanvullende eisen aan ontgrondingen te stellen.

In bijgaande figuur zijn deze zones in beeld gebracht.

Ligging primaire waterkering in het plangebied (bron: Legger waterkeringen, waterschap Rivierenland)

Deze primaire kering (en bijbehorende kernzone en beschermingszone) is (voor zover gelegen binnen het plangebied) in het bestemmingsplan voorzien van de dubbelbestemming 'Waterstaat – Waterkering'. De waterstaatkundige belangen van de dijk hebben hier voorrang op de overige functies. Om de waterkering te beschermen en in stand te houden dient zorgvuldig omgegaan te worden met het bouwen en aanbrengen van veranderingen op en langs de waterkering.

De gronden met de dubbelbestemming 'Waterstaat-Waterkering' zijn mede bestemd voor de waterkering, waterhuishouding en waterstaat. Op deze gronden is uitsluitend bebouwing ten dienste van de waterkering, waterhuishouding en waterstaat toegestaan. Met een omgevingsvergunning kan worden afgeweken voor bouwwerken ten behoeve van de medebestemmingen, mits dit verenigbaar is met de belangen van de waterstaat en de waterkering. De beheerder van de waterkering heeft hierbij een adviesrol. Werken en werkzaamheden die schade zouden kunnen aanrichten aan de waterkering zijn aan een omgevingsvergunning verbonden, zodat ook hieraan alleen medewerking kan worden verleend als dit verenigbaar is met de belangen van waterstaat en waterkering. Overigens zal voor het bouwen op waterkeringen en het uitvoeren van werken of werkzaamheden op waterkeringen ook vaak een watervergunning op grond van de Keur van het waterschap nodig zijn. De initiatiefnemer van de activiteiten zal dit zelf moeten nagaan bij het waterschap en indien nodig zelf een watervergunning moeten aanvragen.

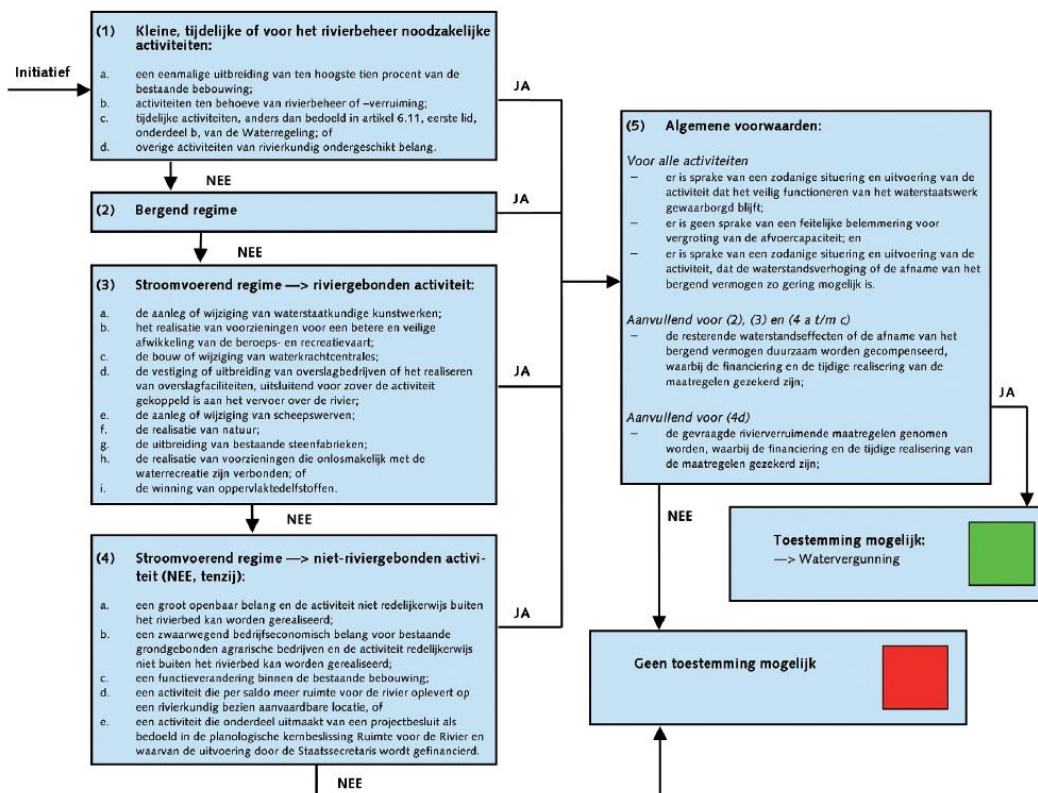
Rivierbed

In het Barro, de Beleidslijn Grote Rivieren en de provinciale Verordening Ruimte is het gehele plangebied aangemerkt als rivierbed. Dit vanwege de buitendijkse ligging en de functie die het gebied vervult voor de afvoer van hoog water van de rivier de Merwede. Daar deze functie bescherming verdient, heeft het hele plangebied de dubbelbestemming 'Waterstaat – waterstaatkundige functie' gekregen. Deze gronden zijn daardoor onder andere mede bestemd voor een duurzame hoogwaterbescherming ten behoeve van de veiligheid, waterberging en afvoer van hoogwater, sediment

en ijs, en de zorg voor de waterhuishouding en de daarvoor noodzakelijke werken.

Om de functie van het rivierbed te beschermen zijn bepaalde werken en werkzaamheden vergunningplichtig en geldt een bouwverbod voor bouwwerken die niet ten dienste van de waterstaatkundige functie zijn. Er kan worden afgeweken met een omgevingsvergunning van het bouwverbod, mits de belangen van waterstaat en waterhuishouding niet onevenredig worden aangetast en de waterbeheerder daarover heeft geadviseerd. Overigens zijn in het rivierbed vanwege het conserverende karakter van het plan uitsluitend de bestaande functies toegestaan en is niet meer bebouwing toegestaan, dan nu al mogelijk is op grond van het geldende bestemmingsplan.

In het Barro en de Beleidslijn wordt onderscheid gemaakt tussen stroomvoerende en bergende rivierbeddingen. Het plangebied behoort tot het stroomvoerende regime. Dit zijn delen van het rivierbed waar, op grond van rivierkundige overwegingen, in principe alleen 'riviergebonden' activiteiten zijn toegestaan (ja, mits). Deze activiteiten moeten voldoen aan rivierkundige voorwaarden. Niet-riviergebonden activiteiten zijn niet toegestaan; alleen onder specifieke criteria zijn uitzonderingen mogelijk (nee, tenzij). Het afwegingskader van de Beleidslijn grote rivieren of activiteiten kunnen worden toegestaan is weergegeven in bijgaand stroomschema.

Stroomschema afwegingskader Beleidslijn grote rivieren (bron: Handreiking Beleidslijn Grote Rivieren)

Het Barro en de Beleidslijn hebben als doelstelling om de beschikbare afvoer- en bergingscapaciteit van het rivierbed te behouden en ontwikkelingen tegen te gaan die de mogelijkheid tot rivierverruiming door verbreding en verlaging nu en in toekomst onmogelijk maken.

Vanwege de ligging in het stroomvoerend rivierbed geldt dat voor vrijwel alle bouwactiviteiten in het plangebied een watervergunning op grond van de Waterwet nodig is. Deze vergunning kan alleen verleend worden als op grond van het bovenstaande stroomschema toestemming mogelijk is. De aanvraag van de vergunning zal gedaan moeten worden door de initiatiefnemer van de activiteit bij Rijkswaterstaat.

Het voorliggende bestemmingsplan is consoliderend van aard en staat daarom geen nieuwe activiteiten in het plangebied toe. Desalniettemin is het plan wel afgestemd op de Beleidslijn grote rivieren en het Barro. De woningen die in het plangebied voorkomen (en bijbehorende bouwwerken) mogen daartoe met maximaal 10% van de bestaande bebouwing worden uitgebreid. Ook de werkschuur van Staatsbosbeheer en bijbehorende bedrijfswoning mag maximaal met dit percentage worden uitgebreid. Dit betreffen immers niet-riviergebonden activiteiten, waardoor verdergaande uitbreidingen op grond van de Beleidslijn niet mogelijk zijn. Voor het waterwinningbedrijf, ook een niet-riviergebonden activiteit, geldt dat maximaal 40% van het toegekende bouwvlak mag worden bebouwd. Dit wordt aanvaardbaar geacht omdat hier sprake is van een groot openbaar belang en de activiteit niet redelijkerwijs buiten het rivierbed kan worden gerealiseerd. Het betreft hier immers een drinkwaterproductiesysteem dat een groot gebied van drinkwater voorziet. Bovendien kan het niet buiten het rivierbed worden gerealiseerd vanwege de spaarbekkens voor de drinkwaterwinning die ter plaatse aanwezig zijn. Deze bouw mogelijkheden zijn ook al opgenomen in het vigerende bestemmingsplan dat in het verleden getoetst is aan de voormalige 'Beleidslijn Ruimte voor de Rivier'. Voor het overige geldt dat het bestemmingsplan gericht is op de instandhouding, herstel en ontwikkeling van natuur en instandhouding van de rivierkundige functie van het gebied. Deze functies en daarbij behorende bouwwerken zijn riviergebonden activiteiten, waardoor deze op grond van de Beleidslijn toelaatbaar zijn.

Voor alle hierboven genoemde (bouw)activiteiten gelden op basis van de Beleidslijn wel drie algemene voorwaarden die beschreven zijn in tekstvak 5 van het bovenstaande stroomschema. Gezien de situering van de activiteiten (op bestaande percelen die nu niet in gebruik zijn ten behoeve van de rivier), de beperkte bouw mogelijkheden, de maaiveldhoogte die voor sommige bouwwerken is voorgeschreven (welke gebaseerd is op het vigerende bestemmingsplan), het consoliderende karakter van het plan (geen extra bouw mogelijkheden ten opzichte van het vigerende plan) en het feit dat bij de realisatie van het zoetwatergetijdengebied de realisatie dan wel handhaving van deze activiteiten is afgewogen, wordt er vanuit gegaan dat aan deze drie algemene voorwaarden voldaan wordt. Bovendien kan nog een toetsing aan deze voorwaarden plaatsvinden in het kader van de aanvraag van de benodigde watervergunning. Daarnaast kan de waterbeheerder toetsen aan deze voorwaarden bij het advies dat hij moet afgeven voor een afwijking van het bouwverbod dat geldt op grond van de dubbelbestemming 'Waterstaat-Waterstaatkundige functie'.

Rijksvaarweg

De rivier de Merwede is in het Barro aangemerkt als rijksvaarweg waarvoor een vrijwaringszone van 25 meter geldt. Deze zone moet zoveel mogelijk vrij blijven van bouwwerken en opgaande begroeiing, omdat deze het functioneren van de vaarweg en de veiligheid van het scheepvaartverkeer in

gevaar kunnen brengen. Er zijn twee belangrijke redenen voor deze zone van 25 meter:

1. Calamiteiten: naarmate de afstand tussen de bebouwing en de vaarweg groter is, zal bij calamiteiten het effect op het gebouw en de aanwezigen afnemen. De bebouwingsvrije zone kan tevens een rol vervullen bij bestrijding van de calamiteit en de hulpverlening;
2. Vrij zicht: om de kans op aanvaringen zo klein mogelijk te maken, speelt zicht (visueel of via de radar) een belangrijke rol. Bebouwing op de oever kan het zicht beperken en een negatieve invloed hebben op de radar.

Deze vrijwaringszone is in het bestemmingsplan opgenomen doordat de gronden met de bestemming 'Waterstaat-Waterstaatkundige functie', binnen een zone van 25 meter van de Merwede, mede bestemd zijn voor het functioneren van de vaarweg en de veiligheid van het scheepvaartverkeer. Hier geldt eveneens het hierboven onder het kopje 'rivierbed' genoemde bouwverbod en vergunningplicht voor werken en werkzaamheden ter bescherming van de functie van de vrijwaringszone. Bij afwijkingen van het verbod en het verlenen van vergunningen in deze zone is er een adviesrol voor de waterbeheerder en dienen de belangen van de rijksvaarweg te worden meegewogen.

Hemelwaterafvoer

Er wordt naar gestreefd om hemelwater niet af te voeren naar het rioolstelsel, maar volgens de trits vasthouden, bergen, afvoeren te behandelen. Bij nieuwe bebouwing en verharding wordt daarom waar mogelijk verhard oppervlak niet aangekoppeld aan de riolering, maar wordt het hemelwater afgevoerd naar het oppervlaktewater. Gezien de bodemsamenstelling is infiltratie niet goed mogelijk.

Waterkwaliteit

Om de kwaliteit van het grondwater en oppervlaktewater zo hoog mogelijk te houden, is het van belang om het gebruik van uitloogbare materialen bij het bouwen zoveel mogelijk te vermijden.

Draaiboek hoogwater Noordwaard

De gemeente Werkendam heeft een draaiboek hoogwater opgesteld in verband met een mogelijke evacuatie bij hoogwater in de Noordwaard. Het draaiboek beschrijft alle acties die nodig zijn bij (dreigend) hoogwater. Belangrijk punt van het draaiboek is dat mensen wel een dringend advies zullen krijgen om te evacueren, maar niet verplicht zijn om daar gevolg aan te geven. Het evacuatie-advies vindt in drie fasen plaats: Alertfase (signaal dat mogelijk een evacuatie-advies volgt), Waarschuwingfase (signaal dat binnen zes uur het advies over evacuatie kan volgen) en Opschalingsfase naar evacuatie (dringend advies om te evacueren). Voor meer informatie wordt verwezen naar het draaiboek zelf.

Watertoets

Het voorontwerp bestemmingsplan is voor de watertoets in het kader van het overleg ex artikel 3.1.1. Bro ter beoordeling voorgelegd aan het waterschap Rivierenland en Rijkswaterstaat. De resultaten van deze toets zijn verwerkt in deze paragraaf.

5.4 Luchtkwaliteit

5.4.1 *Beleid en regelgeving*

Titel 5.2. van de *Wet milieubeheer* bevat normen op het gebied van de luchtkwaliteit. Daarbij zijn in de ruimtelijke ordeningspraktijk met name de grenswaarden voor stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀) van belang. De wet is enerzijds gericht op het voorkomen van negatieve effecten voor volksgezondheid. Anderzijds biedt de wet mogelijkheden om ruimtelijke ontwikkelingen te realiseren, ondanks overschrijdingen van de Europese grenswaarden voor luchtkwaliteit. Om de bovenstaande doelen te behalen voorziet de *Wet milieubeheer* in een gebiedgerichte aanpak van de luchtkwaliteit via het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). De programma-aanpak zorgt voor een flexibele koppeling tussen ruimtelijke activiteiten en milieugevolgen. Luchtkwaliteitseisen vormen onder de *Wet milieubeheer* geen belemmering voor ruimtelijke ontwikkeling indien:

- er geen sprake is van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde, of;
- een project, al dan niet per saldo, niet leidt tot een verslechtering van de luchtkwaliteit, of;
- een project “niet in betekenende mate” bijdraagt aan de luchtverontreiniging.

In het Besluit en de Regeling Niet in betekende mate (nibm) is exact vastgelegd welke typen projecten “niet in betekende mate” bijdragen aan de luchtverontreiniging. Het gaat onder andere om woningbouwlocaties met minder dan 1.500 nieuwe woningen.

Besluit gevoelige bestemmingen

Het besluit gevoelige bestemmingen is gericht op bescherming van mensen met een verhoogde gevoeligheid voor fijn stof en stikstofdioxide, met name kinderen, ouderen en zieken. Daartoe voorziet het besluit in zones waarbinnen luchtkwaliteitsonderzoek nodig is: 300 meter aan weerszijden van rijkswegen en 50 meter langs provinciale wegen, in beide gevallen gemeten vanaf de rand van de weg. Waar in zo'n onderzoekszone de grenswaarden voor fijn stof of stikstofdioxide (dreigen te) worden overschreden, mag het totaal aantal mensen dat hoort bij een 'gevoelige bestemming' niet toenemen.

5.4.2 *Luchtkwaliteit in relatie tot het plangebied*

Het bestemmingsplan is conserverend van aard en legt de bestaande (planologische) situatie opnieuw vast. Daardoor worden door het plan geen ontwikkelingen mogelijk gemaakt die ‘in betekende mate’ bijdragen aan de luchtverontreiniging. Een toetsing aan de normen van de Wet luchtkwaliteit is daarom niet aan de orde.

Bovendien kan op grond van de Grootschalige Concentratiekaarten Nederland (GCN) van het RIVM geconcludeerd worden dat de achtergrondconcentratie voor stikstofdioxide en fijnstof in het plangebied (in 2013) ruim beneden de grenswaarde van 40 µg/m³ ligt. De jaargemiddelde achtergrondconcentratie van stikstofdioxide bedraagt ter hoogte van het plangebied circa 20-21 µg/m³. Voor fijn stof ligt de jaargemiddelde achtergrondconcentratie rond de 21 µg/m³. Er wordt derhalve ook geen overschrijding van de grenswaarden verwacht. Vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening bestaan er daarom geen belemmeringen voor het plan.

Conclusie

Het bestemmingsplan draagt 'niet in betekende mate' bij aan de luchtverontreiniging. Bovendien liggen de concentraties stikstofdioxide en fijn stof binnen het plangebied beneden de wettelijke normen. Er zijn derhalve geen belemmeringen voor het plan vanuit het aspect luchtkwaliteit.

5.5 Externe veiligheid

5.5.1 Beleid en regelgeving

Bij externe veiligheid gaat het om de gevaren die de directe omgeving loopt in het geval er iets mis mocht gaan tijdens de productie, het behandelen of het vervoer van gevaarlijke stoffen. De daaraan verbonden risico's moeten aanvaardbaar blijven. De wetgeving rond externe veiligheid richt zich op het beschermen van kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten. Kwetsbaar zijn onder meer woningen, onderwijs- en gezondheidsinstellingen, en kinderopvang- en dagverblijven. Beperkt kwetsbaar zijn onder meer kantoren, winkels, horeca en parkeerterreinen. Bij externe veiligheid wordt onderscheid gemaakt tussen inrichtingen waar gevaarlijke stoffen worden bewaard en/of bewerkt, transportroutes waarlangs gevaarlijke stoffen worden vervoerd en buisleidingen.

Het risico wordt uitgedrukt in plaatsgebonden risico (PR) en groepsrisico (GR). Het PR is de overlijdenskans per jaar als gevolg van het vrijkomen van gevaarlijke stoffen bij een ongeval. Dit kan op een kaart worden weergegeven met behulp van contouren. Het GR betreft de kans per jaar dat in één keer een groep mensen komt te overlijden bij een ongeval met gevaarlijke stoffen. Het groepsrisico kan met behulp van een diagram worden weergegeven.

Externe veiligheid moet altijd in preventieve zin deel uitmaken van de besluitvorming bij nieuwe situaties en kan bij besluitvorming over bestaande situaties leiden tot aanvullende maatregelen. Voor externe veiligheid ten aanzien van inrichtingen, de zogenoemde stationaire bronnen, is het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) van kracht en voor het vervoer van gevaarlijke stoffen, de zogenoemde mobiele bronnen, is de Wet vervoer gevaarlijke stoffen, alsmede de Nota vervoer gevaarlijke stoffen (NVGS) bepalend. Deze nota is van toepassing op ruimtelijke ontwikkelingen en de toename van transporten van gevaarlijke stoffen. Het rijk heeft een Basisnet voor het vervoer van gevaarlijke stoffen over het spoor, de weg en het water vastgesteld. Om het Basisnet wettelijk te verankeren is het Besluit transportroutes externe veiligheid (Btev) opgesteld en de Wet vervoer gevaarlijke stoffen (Wvgs) aangepast. Het Btev treedt naar verwachting op 1 april 2015 in werking. De cRnvgs zal hiermee dan komen te vervallen.

Volgens het Btev moeten ruimtelijke plannen getoetst worden aan de veiligheidszone. De veiligheidszone komt overeen met de zone langs de transportas, waarbinnen de waarde van het PR vanwege vervoer van gevaarlijke stoffen maximaal 10^{-6} /jaar bedraagt. Deze afstand zal worden opgenomen in de nieuwe Wvgs. In het Btev wordt ook aangegeven of en hoe de verantwoording van het GR moet plaatsvinden. Verder worden Plasbrandaandachtsgebieden (PAG) opgenomen in het Btev: een zone langs een transportroute waar bij een ongeval met brandbare vloeistoffen een plasbrand kan ontstaan, door uitstromende vloeistoffen. Bij ruimtelijke

ontwikkelingen binnen een PAG moet de gemeente verantwoorden waarom op deze locatie wordt gebouwd.

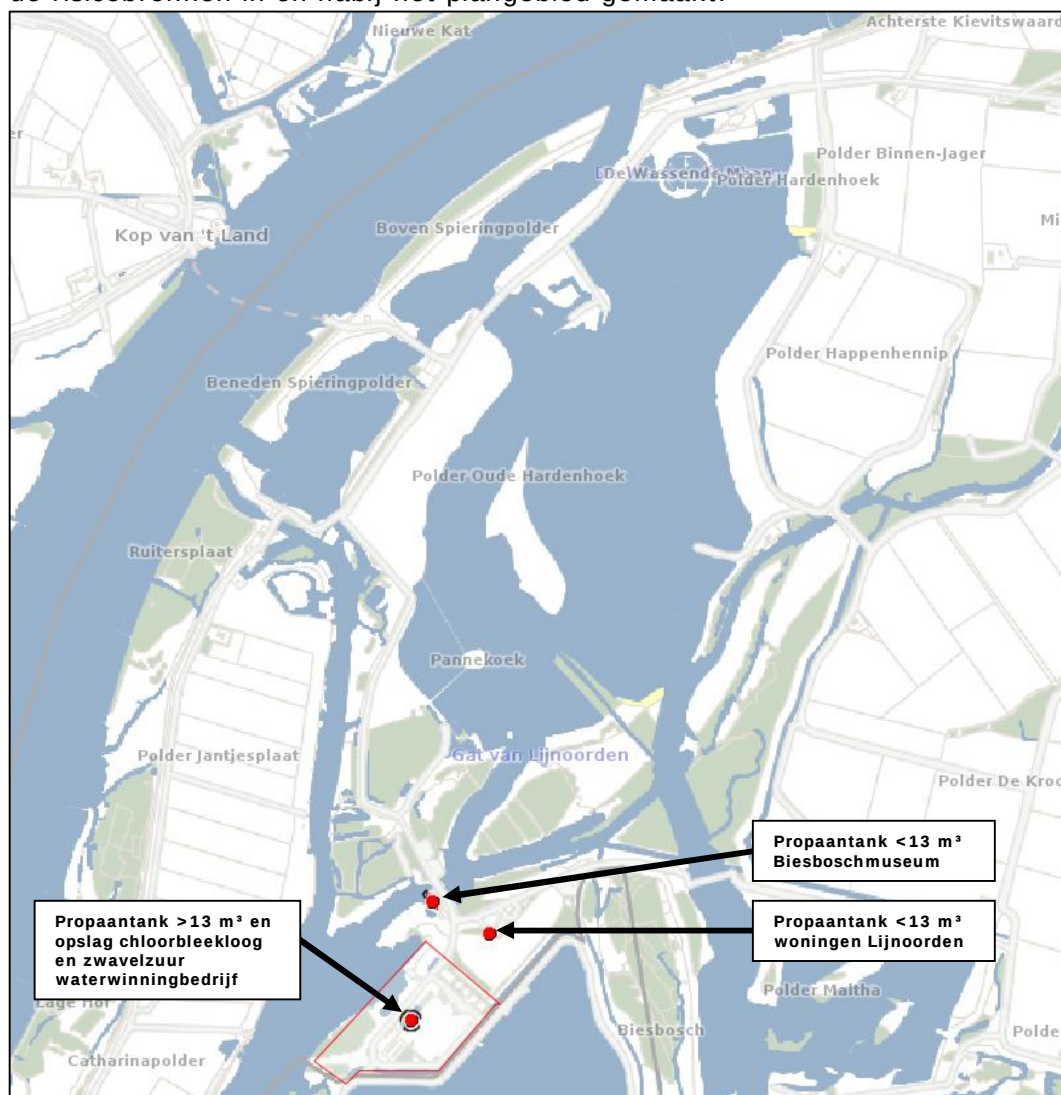
De regelgeving voor ondergrondse buisleidingen valt per 1 januari 2011 onder het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb). Het Bevb gaat uit van de systematiek zoals die in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) wordt toegepast. Dit betekent het Bevb uitgaat van grens- en richtwaarden voor het plaatsgebonden risico (PR) en een verantwoordingsplicht voor het groepsrisico (GR).

Beleidsvisie externe veiligheid Werkendam

De 'Beleidsvisie externe veiligheid Werkendam' geeft een overzicht van de externe veiligheidssituatie in de gemeente Werkendam door middel van een signaleringskaart. Op grond daarvan is een beleidslijn opgesteld voor het omgaan met de consequenties van externe veiligheid (PR en GR) op de ruimtelijke inrichting.

5.5.2 Externe veiligheid in relatie tot het plangebied

Op basis van de risicokaart van de provincie Noord-Brabant, alsook de signaleringskaart van de gemeentelijke beleidsvisie, is een inventarisatie van de risicobronnen in en nabij het plangebied gemaakt.

Uitsnede provinciale risicokaart voor het plangebied (bron: www.risicokaart.nl)

Risicovolle inrichtingen

Uit de risicokaart en de signaleringskaart blijkt dat in het plangebied enkele risicovolle inrichtingen zijn gelegen. Dit betreft het waterwinningbedrijf aan de Petrusplaat en een propaantank ten behoeve van de woningen aan de weg Lijnoorden. Direct buiten het plangebied is nog een risicovolle inrichting gesitueerd: een propaantank bij het Biesboschmuseum. Door het plan worden geen nieuwe risicovolle inrichtingen mogelijk gemaakt.

De propaantanks van de bewoners van Lijnoorden en het Biesboschmuseum hebben een inhoud van minder dan 13 m³. Gezien deze beperkte inhoud vallen de tanks niet onder het Bevi. De tanks vallen wel onder de werking van het Activiteitenbesluit. Conform het Activiteitenbesluit geldt een maximale veiligheidsafstand van 25 meter vanaf de propaantanks tot aan (beperkt) kwetsbare objecten buiten de inrichting. Beide propaantanks liggen op een grotere afstand van dergelijke objecten. Het voorliggende bestemmingsplan maakt dergelijke objecten binnen deze afstand ook niet mogelijk.

Het waterwinningbedrijf is een risicovolle inrichting vanwege de aanwezigheid van een bovengrondse propaantank met een inhoud van 92,5 m³, een chloorbleekloogopslag van 66 m³ en een zwavelzuuropslag van 2 x 53 m³. Hierdoor valt het waterwinningbedrijf onder het Bevi. Het bedrijf kent een PR-contour van 40 meter en een invloedsgebied voor het GR van 265 meter. Binnen de PR contour zijn geen (beperkt) kwetsbare objecten van derden gesitueerd. Het bestemmingsplan maakt de realisatie van die objecten binnen de contour ook niet mogelijk. In de huidige situatie wordt de oriënterende waarde voor het GR niet overschreden. Door het conserverende karakter van het bestemmingsplan zal de personendichtheid in het invloedsgebied niet toenemen. Derhalve zal ook het GR niet toenemen, zodat een verdere verantwoording van het GR niet noodzakelijk wordt geacht.

Transportroutes gevaarlijke stoffen

In het plangebied zijn geen transportroutes voor gevaarlijke stoffen over de weg of het spoor aanwezig. Dergelijke transportroutes zijn ook niet te vinden direct nabij het plangebied. In het plangebied is wel een transportroute voor gevaarlijke stoffen over het water aanwezig. Dit betreft de rivier de Merwede.

De Merwede is in het Basisnet Water aangemerkt als een zwarte vaarweg. Dit betekent dat het een belangrijke binnenvaarweg is waarvan de risicocontour voor het plaatsgebonden risico op het water ligt en niet verder dan de oever reikt. Het bestemmingsplan maakt hier geen nieuwe (beperkt) kwetsbare objecten mogelijk. Een berekening van het groepsrisico is uitsluitend nodig bij een bevolkingsdichtheid van meer dan 1500 pers/ha dubbelzijdig en 2250 pers/ha enkelzijdig. Gezien het gegeven dat in het plangebied sprake is van een bevolkingsdichtheid die veel lager is dan 1500 pers/ha, en deze dichtheid door het plan niet zal toenemen, is een verantwoording van het groepsrisico voor het onderhavige plan niet noodzakelijk. De Merwede kent een Plasbrandaandachtsgebied (PAG) van 25 meter. In het PAG wordt niet voorzien in nieuwe bebouwing, omdat het bestemmingsplan de bestaande situatie vastlegt.

Buisleidingen

Uit de risicokaart en de signaleringskaart komt naar voren dat er in het plangebied en de directe omgeving daarvan geen buisleidingen voor het transport van gevaarlijke stoffen aanwezig zijn.

Conclusie

Concluderend kan gesteld worden dat er vanuit het aspect externe veiligheid geen belemmeringen zijn voor het bestemmingsplan.

5.6 Ecologie

Bij het opstellen van ruimtelijke plannen is het noodzakelijk te onderzoeken in hoeverre de plannen ten koste gaan van de (aanwezige) flora en fauna. Hierbij wordt onderscheid gemaakt in de gebiedsbescherming en de soortenbescherming.

5.6.1 Gebiedsbescherming

Natuurbeschermingswet

De Natuurbeschermingswet richt zich op de bescherming van gebieden. Sinds 1 oktober 2005 zijn hierin ook de bepalingen vanuit de Europese Habitat- en Vogelrichtlijn, aangevuld met de vroegere Beschermde- en Staatsnatuurmonumenten verwerkt. Middels de Natuurbeschermingswet worden de volgende gebieden aangewezen en beschermd:

1. Natura 2000-gebieden (Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden);
2. Beschermde Natuurmonumenten;
3. Wetlands.

Plannen dan wel projecten in deze gebieden, maar ook daarbuiten in verband met de zogenaamde externe werking, kunnen vergunningplichtig zijn.

Ecologische Hoofdstructuur

Naast de bescherming van de Natuurbeschermingswet kunnen waardevolle gebieden ook beleidsmatig beschermd zijn doordat zij behoren tot de ecologische hoofdstructuur (EHS). De EHS is een samenhangend netwerk van belangrijke natuurgebieden in Nederland. Zij bestaat uit bestaande natuurgebieden, nieuwe natuurgebieden en ecologische verbindingzones. Uitgangspunt van het beleid is dat plannen, handelingen en projecten in de EHS niet toegestaan zijn indien zij de wezenlijke kenmerken en waarden van de EHS significant aantasten.

5.6.2 Gebiedsbescherming in relatie tot het plangebied

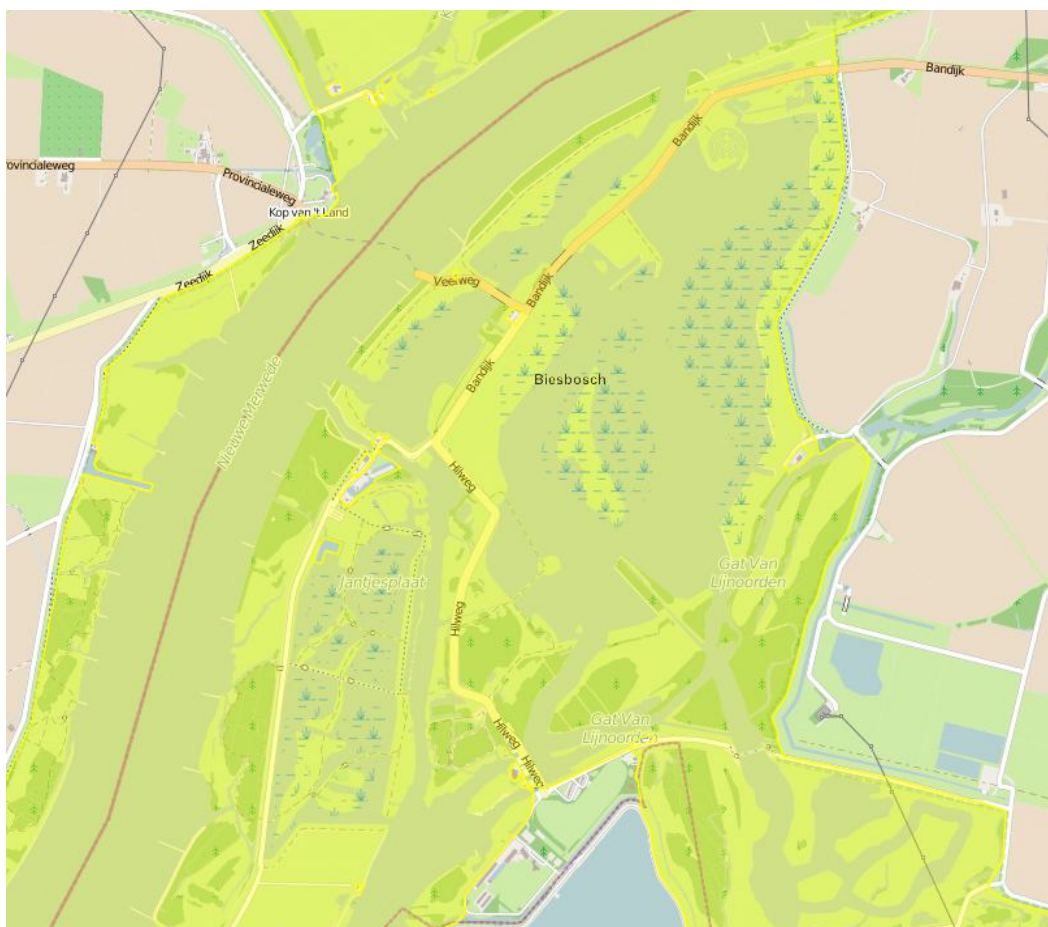
Natuurbeschermingswet

Het plangebied maakt deel uit van het Natura 2000-gebied 'Biesbosch'. De percelen van het waterwinningbedrijf, de werkschuur van Staatsbosbeheer, de burgerwoningen aan Lijnoorden, Bandijk en Veerweg en de uitzichtheuvel aan de Petrusplaat zijn buiten de begrenzing van het Natura 2000-gebied gelaten, waardoor deze percelen niet tot het gebied behoren.

Het Natura 2000-gebied 'Biesbosch' is op 4 juli 2013 door de Staatssecretaris van Economische Zaken definitief aangewezen in het kader van de Habitatrichtlijn en deels ook in het kader van de Vogelrichtlijn. Het gebied is aangewezen voor de volgende habitattypen, habitat- en vogelrichtlijnsoorten.

Habitattypen habitatrichtlijn	Habitatrichtlijn soorten	Vogelrichtlijn soorten broedvogels	Vogelrichtlijn soorten niet-broedvogels
- Beken en rivieren met waterplanten (grote fonteinkruiden) - Slikkige rivieroever - Stroomdalgraslanden - Ruigten en zomen (moerasspirea) - Ruigten en zomen (harig wilgenroosje) - Glanshaver- en vossenstaarthooilanden (glanshaver) - Glanshaver- en vossenstaarthooilanden (grote vossenstaart) - Vochtige alluviale bossen (zachthoutoibossen) - Vochtige alluviale bossen (essen-iepenbossen)	- Zeeprk - Rivierprk - Elft - Fint - Zalm - Bittervoorn - Grote modderkruiper - Kleine modderkruiper - Rivierdonderpad - Meervleermuis - Bever - Noordse woelmuis - Tonghaarmuts	- Aalscholver - Roerdomp - Bruine Kiekendief - Porseleinhoen - IJsvogel - Blauwborst - Snor - Rietzanger	- Fuut - Aalscholver - Grote Zilverreiger - Lepelaar - Kleine Zwaan - Kolgans - Grauwe Gans - Brandgans - Smient - Krakeend - Wintertaling - Wilde eend - Pijlstaart - Slobeend - Tafeleend - Kuifeend - Nonnetje - Grote Zaagbek - Zeearend - Visarend - Meerkoet - Grutto

Het voorliggende bestemmingsplan is consoliderend van aard: het legt de bestaande situatie opnieuw vast. Er worden geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt. Bovendien is het plan gericht op het behoud, herstel en ontwikkeling van de natuurwaarden in het gebied en beschermt het plan deze waarden. Dit laatste onder meer middels omgevingsvergunningenstelsels voor het uitvoeren van werken en werkzaamheden. Gelet op het conserverende karakter van het plan en de doelstelling om natuurwaarden te behouden,

Ligging van het plangebied in het Natura 2000-gebied Biesbosch (geel)

ontwikkelen en beschermen, worden er geen negatieve effecten op het Natura 2000-gebied 'Biesbosch' verwacht ten gevolge van het bestemmingsplan.

Ecologische Hoofdstructuur

Het plangebied ligt in de EHS, uitgezonderd de percelen van het waterwinningbedrijf, de burgerwoningen aan Lijnoorden en de uitzichtheuvel bij de Petrusplaat. Voor de bestemmingen die aan de EHS gronden gegeven zijn en de daaraan gekoppelde bescherming, wordt verwezen naar paragraaf 4.2.

Het bestemmingsplan heeft een conserverend karakter. De bestaande situatie wordt opnieuw vastgelegd. Hierdoor maakt het plan geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk. Dat betekent dat er in de EHS ook geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk zijn. Het plan is hier gericht op het behoud, ontwikkeling en bescherming van natuurwaarden. Daardoor is er geen sprake van een significante aantasting van de kenmerken en waarden van de EHS als gevolg van het plan.

Conclusie

Het aspect gebiedsbescherming levert geen belemmeringen op voor het bestemmingsplan.

5.6.3 Soortenbescherming

De soortenbescherming is geregeld in de Flora- en faunawet (FFW). Het doel van de FFW is het in stand houden en beschermen van planten- en diersoorten. De FFW kent zowel een zorgplicht als verbodsbepalingen. De zorgplicht geldt te allen tijde voor alle in het wild levende dieren en planten en hun leefomgeving. De verbodsbepalingen zijn gebaseerd op het 'nee, tenzij'-principe. Alle schadelijke handelingen ten aanzien van beschermde planten- en diersoorten zijn in principe verboden, maar er kunnen vrijstellingen en ontheffingen worden verleend van de verbodsbepalingen. Het toetsingskader voor deze vrijstellingen is geregeld in een Algemene Maatregel van Bestuur, de AMvB artikel 75.

Er bestaan drie beschermingsregimes voor drie verschillende groepen van beschermde soorten. Voor de algemeen beschermde soorten (tabel 1) geldt een algemene vrijstelling voor ruimtelijke ingrepen. Ook voor de overige beschermde soorten (tabel 2) is vrijstelling mogelijk, mits wordt gewerkt volgens een goedgekeurde gedragscode. Voor strikt beschermde soorten (tabel 3) kan enkel ontheffing worden verleend na een uitgebreide toetsing.

Bij nieuwe ontwikkelingen moet worden nagegaan, c.q. onderbouwd worden, of zich in het betreffende gebied beschermde soorten bevinden.

5.6.4 Soortenbescherming in relatie tot het plangebied

Het bestemmingsplan is conserverend van aard. Dit betekent dat wordt uitgegaan van de bestaande situatie en geen nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen door het plan mogelijk worden gemaakt. Voor een dergelijk plan wordt het niet nodig geacht om gedetailleerd flora- en faunaonderzoek te verrichten. Weliswaar maakt het plan sloop en herbouw van bijvoorbeeld woningen of bedrijfsgebouwen mogelijk, maar het is niet duidelijk wat er precies wanneer en waar gesloopt en gebouwd zal worden. Het ligt daarom meer voor de hand dit onderzoek te doen op het moment dat de sloop of bouw aan de orde is, temeer aangezien een ontheffing van de Flora- en

Faunawet slechts voor vijf jaar geldt; het heeft geen zin een dergelijke ontheffing nu al aan te vragen. Bovendien worden de bestaande natuur- en bosgronden en wateren in het plangebied als zodanig bestemd. De hier aanwezige flora- en faunasoorten kunnen zich handhaven en verder ontwikkelen. Het is niet aannemelijk dat de individuele flora- en faunasoorten als gevolg van de planopzet beperkt worden.

Vanwege het consoliderende karakter van het plan en de positieve bestemming van de gronden waar de beschermde flora- en fauna overwegend zullen voorkomen, zal het plan naar verwachting niet leiden tot de aantasting van vaste rust- en verblijfplaatsen van strikt beschermde soorten. Wel zal tijdens de uitvoering van eventuele (onderhouds)werkzaamheden uitvoering moeten worden gegeven aan de algemene Zorgplicht uit de Flora- en faunawet. Dit betekent onder meer dat de aantasting en verstoring van vogels dient te worden voorkomen door de werkzaamheden buiten het broedseizoen (15 maart t/m 15 juli) uit te voeren.

Conclusie

Het bovenstaande betekent dat de FFW geen belemmering vormt voor het bestemmingsplan. Wel zal tijdens de uitvoering van werkzaamheden uitvoering moeten worden gegeven aan de algemene Zorgplicht uit de Flora- en faunawet.

5.7 Archeologie

5.7.1 Beleid en regelgeving

Als gevolg van het Verdrag van Malta (Valetta) zijn overheden verplicht om in het ruimtelijke beleid zorgvuldig om te gaan met het archeologische erfgoed. Voor gebieden waar archeologische waarden voorkomen of waar een reële verwachting bestaat dat er archeologische waarden aanwezig zijn dient, voordat er bodemingrepen plaatsvinden, een archeologisch onderzoek uit te worden gevoerd.

De zorgplicht voor het archeologisch erfgoed is vastgelegd in de Monumentenwet uit 1988. Deze is nader uitgewerkt in de Wet op de Archeologische Monumenten Zorg (WAMZ) 2007, en daarmee samenhangend de Ontgrondingenwet, de Wet milieubeheer, de Woningwet en de Wet op de ruimtelijke ordening. De wet regelt:

- Bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem;
- Inpassen van archeologisch erfgoed in de ruimtelijke ordening;
- Financiering onderzoek: de veroorzaker betaalt.

Hiervoor is het van belang dat er een archeologisch onderzoek wordt uitgevoerd en dat de uitkomsten hiervan door het bevoegde gezag worden meegenomen in de belangenafweging.

De WAMZ heeft ertoe geleid dat voor de gemeente Werkendam gemeentelijk archeologiebeleid is opgesteld dat is opgenomen in de 'Nota Archeologie' en in de gemeentelijke Erfgoedverordening.

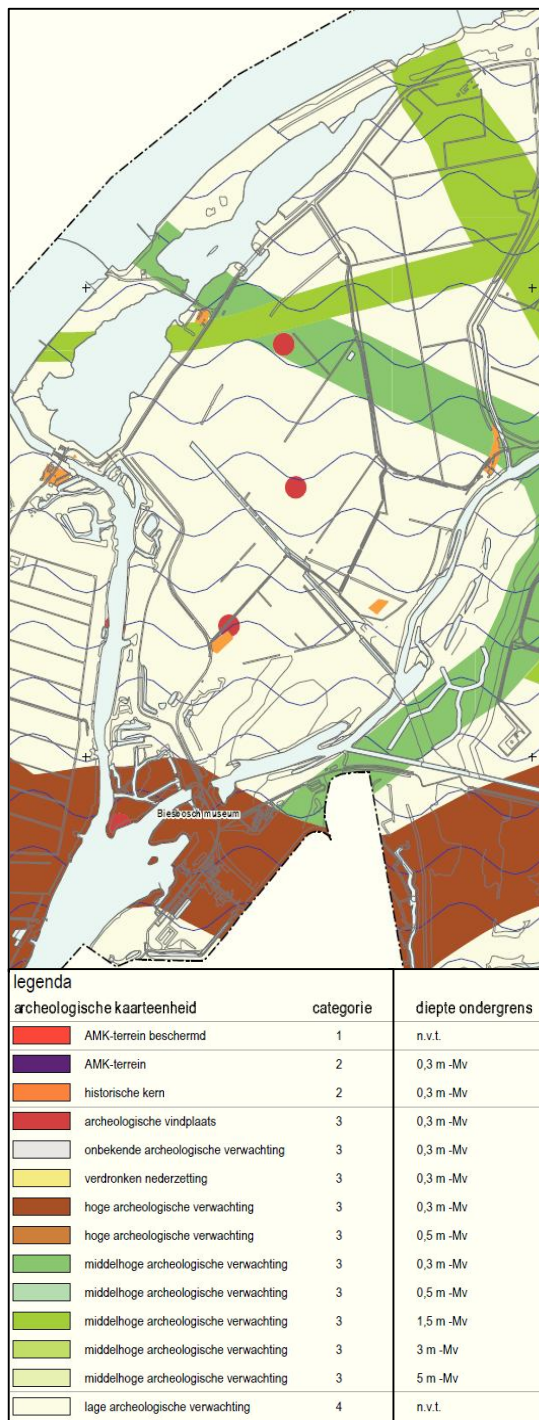
In het verlengde daarvan heeft Bureau RAAP voor de gemeenten Werkendam, Aalburg en Woudrichem een archeologische beleidsadvieskaart opgesteld. Deze kaart is gelijktijdig met de Nota Archeologie en de Erfgoedverordening

vastgesteld als 'Archeologische beleidskaart'. Op deze beleidskaart wordt aangegeven waar (bekende) archeologische waarden aanwezig zijn en waar binnen het bestemmingsplangebied welke archeologische verwachtingen gelden vanaf welke diepte.

5.7.2 Archeologie in relatie tot het plangebied

Bijgaand is een uitsnede opgenomen van de gemeentelijke archeologische beleidskaart voor het plangebied met een legenda. In de legenda zijn de verschillende verwachtingszones en plaatsen met een archeologische waarde weergegeven, alsmede de verwachte diepteligging daarvan. In de Nota Archeologie en de gemeentelijke Erfgoedverordening zijn deze zones gecategoriseerd en is aan elke waarde of verwachtingswaarde een diepte- en oppervlakte vrijstellingsgrens gekoppeld. De vrijstellingsgrenzen geven aan vanaf welke omvang én diepte (altijd in combinatie) van een ruimtelijk plan er archeologisch onderzoek plaats moet vinden. Op basis van een archeologisch onderzoek dat door de gemeente is goedgekeurd kan een omgevingsvergunning worden verleend.

Blijkens de archeologische beleidskaart behoort het grootste deel van het plangebied tot de zone lage archeologische verwachting. Tevens worden kleine delen aangemerkt als historische kern of archeologische vindplaats. In het zuiden van het gebied komen zowel een hoge als middelhoge archeologische verwachting voor. Tot slot worden delen in het noordwesten van het plangebied aangemerkt als gebieden met een middelhoge archeologische verwachting met een diepteondergrens van 0,3 m –Mv of 1,5 –Mv. In de onderstaande tabel is aangegeven welke vrijstellingsgrenzen voor welke zones gelden.

Uitsnede archeologische beleidskaart voor het plangebied

Waarden archeologische beleidskaart	Criterium oppervlakte	Criterium diepte	Dubbelbestemming
• Historische kern	50m ²	0,3m	Waarde – archeologie 1
• Hoge archeologische verwachting (diepteligging 0 – 0,5 m –Mv) • Middelhoge archeologische verwachting (diepteligging 0 – 0,5 m –Mv) • Archeologische vindplaats	100m ²	0,3m	Waarde – archeologie 2
• Middelhoge archeologische verwachting (diepteligging 1,5 – 3 m –Mv)	100m ²	1,5m	Waarde – archeologie 4
• Middelhoge archeologische verwachting (diepteligging 3 – 5 m –Mv)	100m ²	3m	Waarde – archeologie 5

Tabel Zones archeologische beleidskaart met oppervlakte- en dieptecriteria (vrijstellingsgrenzen) en de daarbij behorende dubbelbestemmingen.

De zones zijn in het bestemmingsplan opgenomen middels de dubbelbestemming 'Waarde-Archeologie'. In de tabel is aangegeven welke dubbelbestemming bij welke zone behoort. De nummering van de dubbelbestemmingen wijkt af van de nummering van de categorieën die zijn opgenomen in de legenda van de archeologische beleidskaart. Dit omdat het niet nodig is om zones die tot categorie 1 behoren, de beschermde AMK-terreinen, via het bestemmingsplan te beschermen. De Monumentenwet 1988 voorziet namelijk al in een rechtstreekse bescherming van deze gronden. Bovendien dient in het bestemmingsplan een nader onderscheid te worden gemaakt binnen categorie 3 vanwege een verschil in vrijstellingsgrenzen. De dubbelbestemmingen die zijn opgenomen in het bestemmingsplan beschermen de archeologische (verwachtings)waarden en waarborgen dat er archeologisch onderzoek wordt verricht indien bodemingrepen de vrijstellingsgrenzen overschrijden. Hierbij dient opgemerkt te worden dat naar aanleiding van een inspraakreactie voor de gronden ter hoogte van het perceel Petrusplaat 1, die op de archeologische beleidskaart zijn aangemerkt met een hoge archeologische verwachting, niet de dubbelbestemming Waarde – Archeologie 2 is opgenomen, maar Waarde – Archeologie 5. Reden hiervoor is dat uit nader onderzoek is gebleken dat er in dit gebied groot grondverzet heeft plaatsgevonden ten behoeve van de aanleg van de zuidelijk gelegen spaarbekkens. De gronden direct ten noorden van de spaarbekkens betreffen opgehoogd gebied. Dit gebied ligt op een hoogte van ruim 4-5 m +NAP, terwijl de hoogte van het omliggende gebied circa 1 m +NAP bedraagt. Het gebied ligt dus circa 4 meter hoger dan de omgeving. Vanwege deze feitelijk hogere ligging, is de archeologische dubbelbestemming bijgesteld naar een dieper niveau, een middelhoge verwachting met een diepteligging van 3 m – Mv, oftewel Waarde – Archeologie 5.

Conclusie

Concluderend kan gesteld worden dat het bestemmingsplan bescherming biedt aan archeologische (verwachtings)waarden.

5.8 Cultuurhistorie

5.8.1 Beleid en regelgeving

Op grond van artikel 3.1.6, tweede lid, onderdeel a van het Bro dienen cultuurhistorische waarden uitdrukkelijk te worden meegewogen bij het vaststellen van bestemmingsplannen. Dit betekent dat gemeenten een analyse moeten verrichten van de cultuurhistorische waarden in een bestemmingsplangebied en moeten aangeven welke conclusies ze daar aan verbinden en op welke wijze ze deze waarden borgen in het bestemmingsplan.

In het verlengde van de in paragraaf 5.7 genoemde gemeentelijke archeologische beleidskaart en Erfgoedverordening is ook een cultuurhistorische beleidsadvieskaart opgesteld. Op deze beleidsadvieskaart wordt aangegeven waar cultuurhistorische elementen (rijksmonumenten, gemeentelijke monumenten, beeldbepalende en beeldondersteunende bebouwing), waardevolle lijnelementen (wegen, dijken en ontginningsassen), alsook waardevolle ruimtelijke patronen en/of structuren (zoals historische kern, beschermd stadsgezicht) voorkomen. Deze informatie is gekoppeld aan een beleidsadvies. De gemeente is voornemens om deze beleidsadvieskaart medio najaar 2015 vast te stellen.

5.8.2 Cultuurhistorie in relatie tot het plangebied

In het plangebied komen historische kernen en waardevolle lijnelementen voor die op de cultuurhistorische beleidsadvieskaart zijn aangegeven. Voor de bestemmings- en beschermingsregeling die hieraan verbonden is in het bestemmingsplan wordt verwezen naar paragraaf 4.2. In deze paragraaf komen tevens de cultuurhistorische waarden en de bescherming daarvan aan de orde van de provinciale cultuurhistorische vlakken uit de Verordening Ruimte.

Conclusie

Concluderend kan gesteld worden dat het bestemmingsplan bescherming biedt aan cultuurhistorische waarden.

5.9 Milieuhinderlijke bedrijvigheid (milieuzonering)

5.9.1 Beleid en regelgeving

Om tot een ruimtelijk relevante toetsing van bedrijven op milieuhygiënische aspecten te komen wordt het begrip milieuzonering gehanteerd. De milieuzonering zorgt voor voldoende afstand tussen milieubelastende activiteiten (zoals bedrijven) en milieugevoelige functies (zoals woningen) in ruimtelijke plannen. Hiertoe zijn bedrijven voorzien van een zone waar mogelijke nadelige effecten zijn voor woningen. Maatgevend zijn de thema's geur, geluid, stof en gevaar. Vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening is het voorkomen van voorzienbare hinder door milieubelastende activiteiten van belang. Daarnaast mogen bedrijven niet worden beperkt in hun mogelijkheden.

Om mogelijke hinder van bedrijven voor bewoners te voorkomen wordt de daarvoor algemeen aanvaarde VNG-uitgave 'Bedrijven en milieuzonering'

(2009) gebruikt. In deze uitgave is de potentiële milieubelasting voor een hele reeks van bedrijven bepaald aan de hand van een aantal milieuaspecten, zoals geur, stof, geluid en gevaar. De milieubelasting is voor die aspecten vertaald in richtlijnen voor aan te houden afstanden tussen milieubelastende en milieugevoelige functies. Deze afstanden kunnen als basis worden gehanteerd, maar zijn indicatief. Bovendien zijn deze afstanden alleen van toepassing op nieuwe situaties en niet op bestaande situaties. Het milieuaspect met de grootste afstand is maatgevend en bepaalt in welke milieucategorie een bedrijfstype wordt ingedeeld.

Zijn de afstanden tussen milieubelastende en milieugevoelige functies kleiner dan de voorgeschreven afstanden uit de VNG-publicatie, dan zal door middel van onderzoek aangetoond moeten worden of de realisatie van een bedrijf toch mogelijk is en welke maatregelen moeten worden genomen om te komen tot een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Aan de hand hiervan kan dan gemotiveerd worden afgeweken van de standaard adviesafstanden.

5.9.2 Milieuzonering in relatie tot het plangebied

In het plangebied zijn twee bestaande bedrijven aanwezig: een werkschuur van Staatsbosbeheer en een waterwinningbedrijf. Deze bestaande bedrijven hebben de bestemming 'Bedrijf' gekregen. Voor bestaande bedrijven zijn de richtafstanden uit de VNG-publicatie 'Bedrijven en milieuzonering' niet van toepassing.

De bestaande bedrijven zijn op maat bestemd middels een specifieke aanduiding. Dit betekent dat deze bedrijven hun activiteiten kunnen voortzetten. Bij bedrijfsbeëindiging of -verplaatsing kan zich alleen nog een gelijksoortig bedrijf vestigen. Op deze manier kan milieuhinder op de betreffende plekken niet toenemen ten opzichte van de huidige situatie. Deze systematiek voorkomt namelijk dat zich op locaties met een bedrijfsbestemming andere (grote) bedrijven vestigen die meer milieuhinder veroorzaken voor de omgeving. Bedrijven die meer milieuhinder veroorzaken dan de huidige bedrijven zijn vanuit ruimtelijk oogpunt ook niet gewenst.

Conclusie

Doordat de bestaande bedrijven in het plangebied zijn voorzien van een maatbestemming, wordt de toename van milieuhinder voorkomen. De bedrijven worden zo ook niet beperkt in hun bedrijfsvoering.

5.10 Kabels en leidingen

5.10.1 Beleid en regelgeving

Bij het opstellen van ruimtelijke plannen is het noodzakelijk te onderzoeken of er in het plangebied kabels en/of leidingen aanwezig zijn, die een specifieke bescherming verdienen in het bestemmingsplan.

5.10.2 Kabels en leidingen in het plangebied

In het plangebied zijn geen planologisch relevante kabels en leidingen aanwezig die bescherming behoeven of een belemmering vormen voor de uitvoering van het bestemmingsplan.

Conclusie

Kabels en leidingen vormen geen belemmering voor het bestemmingsplan.

5.11 Vormvrije m.e.r.-beoordeling

5.11.1 Beleid en regelgeving

Op 1 april 2011 is het nieuwe Besluit milieueffectrapportage ingegaan. Een belangrijk nieuw element in het Besluit m.e.r. is het (in feite) indicatief maken van de drempelwaarden in kolom 2 in de D-lijst. Dat betekent dat als een project (ruim) onder de drempelwaarden blijft er wel een toetsing moet worden gedaan. Het bevoegd gezag moet zich er van vergewissen dat er daadwerkelijk geen aanzienlijke gevolgen voor het milieu zijn.

De drempelwaarden in het Besluit m.e.r. (kolom 2-'gevallen' in de D-lijst) zijn gebaseerd op algemene kenmerken van een activiteit en een globale aanname dat bij gevallen onder de drempelwaarde geen belangrijke nadelige milieugevolgen zullen optreden. Dat hoeft echter niet altijd het geval te zijn: in bepaalde gevallen kan een activiteit met een kleinere omvang wel degelijk belangrijke nadelige milieugevolgen hebben.

De nieuwe regeling betekent dat in elk besluit of plan, dat betrekking heeft op activiteiten die voorkomen op de D-lijst, aandacht moet worden besteed aan m.e.r. Er zal een toets moeten worden uitgevoerd of belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen worden uitgesloten. Voor deze toets wordt de term vormvrije m.e.r.-beoordeling gehanteerd. Deze vormvrije m.e.r.-beoordeling kan tot twee conclusies leiden:

- belangrijke nadelige milieugevolgen zijn uitgesloten: er is geen m.e.r.(beoordeling) noodzakelijk;
- belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu zijn niet uitgesloten: er moet een m.e.r.-beoordeling plaatsvinden of er kan direct worden gekozen voor m.e.r.

De vormvrije m.e.r.-beoordeling is dus altijd nodig als een besluit of plan wordt voorbereid over activiteiten die voorkomen op de D-lijst en die onder de drempelwaarden liggen. Voor de vormvrije m.e.r.-beoordeling bestaan alleen vereisten voor de inhoud en niet voor de vorm.

5.11.2 Vormvrije m.e.r.-beoordeling in relatie tot het plangebied

Het voorliggende bestemmingsplan heeft vooral tot doel om de bestaande (planologische) situatie vast te leggen. Gelet op de consoliderende aard van het bestemmingsplan, de bestemmingsregeling die gericht is op het in stand houden, ontwikkelen en beschermen van aanwezige (natuur)waarden en de kenmerken van de potentiële effecten, zullen geen belangrijke negatieve milieugevolgen optreden. Dit blijkt ook uit de milieutoets van de verschillende milieuaspecten zoals deze in de voorgaande paragrafen zijn opgenomen. Voor het bestemmingsplan is dan ook geen mer-procedure noodzakelijk conform het Besluit m.e.r.

6 JURIDISCHE ASPECTEN

6.1 Algemeen

Dit hoofdstuk geeft inzicht hoe de nieuwe situatie is vertaald in juridisch bindende regels, met hieraan gekoppeld een verbeelding. De regels bevatten het juridische instrumentarium voor de gebruiksmogelijkheden en bouw mogelijkheden. De verbeelding heeft een ondersteunende rol voor de toepassing van deze regels evenals de functie van visualisering van de bestemmingen. De toelichting heeft geen juridisch bindende werking, maar heeft wel een belangrijke functie bij de onderbouwing van het plan en soms voor de uitleg van bepaalde bestemmingen en regels.

Het belangrijkste onderdeel van een bestemmingsplan is de bestemming. Aan alle in het plan begrepen gronden worden ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening bestemmingen toegewezen. Zo nodig worden aan deze bestemmingen regels gekoppeld omtrent het gebruik van de in het plan begrepen gronden en van de zich daarop bevindende opstallen. Naast de bestemmingen kunnen ook dubbelbestemmingen voorkomen. Deze overlappen de 'gewone' bestemmingen en geven eigen regels, waarbij er sprake is van een rangorde tussen de bestemmingen en de dubbelbestemmingen.

Bij bestemmingen kunnen aanduidingen voorkomen met als doel bepaalde zaken nader of specifiek te regelen. Aanduidingen zijn terug te vinden op de (analoge) verbeelding en hebben een juridische betekenis in het bestemmingsplan. Alle overige op de (analoge) verbeelding voorkomende zaken worden verklaringen genoemd. Verklaringen hebben geen juridische betekenis, maar zijn op de (analoge) verbeelding opgenomen om deze beter leesbaar te maken (bijvoorbeeld topografische ondergrond). Verklaringen worden in de digitale verbeelding niet uitgewisseld, waardoor die informatie de burger via de digitale weg niet zal bereiken.

Digitaliseringsvereisten

Met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) zijn ook digitaliserings- verplichtingen aan een bestemmingsplan gesteld. De regels en de verbeelding dienen daarom te zijn opgesteld volgens IMRO en SVBP, onderdeel van de zogenaamde RO Standaarden.

IMRO staat voor Informatie Model Ruimtelijke Ordening en heeft betrekking op de inrichting van de ruimtelijke instrumenten van de Wro. Het is het informatiemodel voor het opstellen en het uitwisselen van visies, plannen, besluiten, verordeningen en algemene regels op alle bestuurlijke niveaus. Het model is geschikt voor uitwisseling van informatie tussen de organisaties op het gebied van de ruimtelijke ordening en aanverwante werkterreinen. SVBP staat voor Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen. Doel van deze standaard is het op vergelijkbare wijze inrichten, vormgeven en verbeelden van bestemmingsplannen en de daarbij behorende uitwerkings- en wijzigingsbesluiten.

Vanaf 1 juli 2013 zijn de RO Standaarden 2012, als opvolger van de RO Standaarden 2008, verplicht. Concreet betekent dit dat nieuwe bestemmingsplannen vanaf die datum volgens deze nieuwe standaard opgesteld en gepubliceerd moeten worden.

Het voorliggende bestemmingsplan is overeenkomstig deze nieuwe vereisten opgesteld en is hiermee gereed om digitaal beschikbaar te stellen voor een ieder.

6.2 Analoge verbeelding (plankaart)

Uit de landelijke standaard volgen diverse verplichtingen voor wat betreft de verbeelding, zoals de kleur van de ondergrond (grijs) en minimaal weer te geven aspecten op de ondergrond. Ook de diverse kleuren van de bestemmingen, alsmede de verhouding van de op de verbeelding voorkomende lijndiktes zijn verplicht voorgeschreven.

Voor wat betreft de ondergrond van de verbeelding is gebruik gemaakt van de Grootschalige Basiskaart van Nederland (GBKN), waar nodig aangevuld met de kadastrale gegevens. De analoge verbeelding is op een schaal van 1:5000 geplot.

6.3 De planregels

De planregels zijn opgesteld volgens het SVBP2012 en voldoen tevens aan de eisen van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) die op 1 oktober 2010 in werking is getreden.

In de planregels is een standaard hoofdstukindeling aangehouden die begint met 'Inleidende regels' (begrippen en wijze van meten), vervolgens met de 'Bestemmingsregels', de 'Algemene regels' (de regels die voor alle bestemmingen gelden) en de 'Overgangs- en slotregels'. Daarbij staan de verschillende bestemmingen op alfabetische volgorde.

Ook de regels van een bestemming kennen een standaardopbouw en worden als volgt benoemd:

- Bestemmingsomschrijving;
- Bouwregels;
- Nadere eisen;
- Afwijken van de bouwregels;
- Specifieke gebruiksregels;
- Afwijken van de gebruiksregels;
- Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden.
- Wijzigingsbevoegdheid

Opgemerkt wordt dat een bestemmingsregel niet alle elementen bevat, dit verschilt per bestemming.

6.4 Artikelgewijze toelichting

Artikel 1 Begrippen

In dit artikel is een aantal begrippen verklaard dat wordt gebruikt in de regels. Dit voorkomt dat er bij de uitvoering van het plan onduidelijkheden ontstaan over de uitleg van bepaalde regelingen. De begripsomschrijvingen

zijn daarbij afgestemd op de SVBP2012, aangevuld met begrippen die relevant zijn voor het plan.

Artikel 2 Wijze van meten

Het artikel "Wijze van meten" bepaalt hoe de voorgeschreven maatvoering in het plan gemeten moet worden. Hiervoor is aangesloten op de wijze van meten die is vastgelegd in andere plannen in de gemeente Werkendam.

Artikel 3 Bedrijf

De bestemming 'Bedrijf' is gegeven aan het waterwinningbedrijf en de werkschuur van Staatsbosbeheer in het plangebied. Met een specifieke aanduiding zijn zij op maat bestemd. Naast de genoemde bedrijven zijn ook daarbij behorende voorzieningen, zoals parkeervoorzieningen, wegen en paden toegestaan. De bouwregels voor de bedrijven lopen uiteen en zijn in hoofdzaak gebaseerd op het geldende bestemmingsplan.

Voor het waterwinningbedrijf geldt dat op de verbeelding een bouwvlak is opgenomen. Bedrijfsgebouwen mogen alleen binnen dit vlak worden gebouwd het vlak mag maximaal voor 40% bebouwd worden. Buiten het vlak zijn nog enkele bestaande gebouwen toegestaan. De bouwhoogte van gebouwen mag niet meer bedragen dan 13 meter. Voorts zijn zowel binnen als buiten het bouwvlak bouwwerken, geen gebouwen zijnde toegestaan.

Bij de werkschuur van Staatsbosbeheer geldt dat gebouwen (dus ook de bedrijfswoning en eventuele bijbehorende bouwwerken daarbij) op minimaal 5 meter afstand van de naar de weg gekeerde bestemmingsgrens moeten worden gesitueerd, of niet minder dan de bestaande afstand als die minder is. Voor de bedrijfsgebouwen geldt dat de bestaande oppervlakte met maximaal 10% mag worden vergroot. De goot- en bouwhoogte mogen niet meer zijn dan de bestaande hoogten. Er is bij de werkschuur, conform de bestaande situatie, maximaal één bedrijfswoning toegestaan. De inhoud hiervan mag met maximaal 10% worden uitgebreid, maar deze mag nooit meer dan 750 m³ bedragen. De goot- en bouwhoogte van de woning bedragen maximaal 4,5 respectievelijk 9 meter. Bij de woning zijn onder voorwaarden ook bijbehorende bouwwerken (aan- en uitbouwen en bijgebouwen) mogelijk. Voorts zijn op het perceel diverse bouwwerken, geen gebouwen zijnde, toegestaan.

Artikel 4 Bos

De bestemming 'Bos' is gebruikt voor de bestaande boscomplexen in het plangebied. De gronden zijn niet alleen bestemd voor de instandhouding, herstel en ontwikkeling van bos met daarop afgestemd natuurbeheer, maar ook voor de instandhouding, herstel en ontwikkeling van de landschappelijke, cultuurhistorische en natuurlijke waarden. Ter bescherming van de waarden is een omgevingsvergunningenstelsel opgenomen voor het uitvoeren van diverse werken en werkzaamheden. Het kappen van bomen is uiteraard vergunningplichtig. Op de gronden is tevens extensief recreatief medegebruik toegestaan, evenals watergangen, kreken, greppels en sloten.

Binnen de bestemming 'Bos' zijn uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde toegestaan. Deze bouwwerken moeten wel passen bij de bestemming. Dat houdt in dat deze bouwwerken ten behoeve van het bos mogen worden gebouwd, maar bijvoorbeeld ook ten behoeve van extensief recreatief medegebruik, zoals banken, informatiepanelen, vogelkijkhutten, etc.

Artikel 5 Natuur

De bestemming 'Natuur' is toegekend aan het grootste deel van het zoetwatergetijdengebied. Dit betreffen in hoofdzaak de natuurgronden die droogvallen als er geen sprake is van hoogwater. Deze gronden zijn bestemd voor de instandhouding, herstel en ontwikkeling van de natuur-, (a)biotische, landschappelijke en cultuurhistorische waarden. De waarden worden beschermd doordat een vergunningplicht geldt voor het uitvoeren van diverse werken en werkzaamheden. Op de gronden is tevens extensief recreatief medegebruik toegestaan, evenals watergangen, kreken, greppels en sloten. Binnen de bestemming 'Natuur' bevinden zich twee functies die positief zijn bestemd middels een specifieke aanduiding: een natuurkampeerterrein en het natuureducatieve gebied Pannekoek.

Binnen de bestemming 'Natuur' zijn bouwwerken, geen gebouwen zijnde toegestaan. Deze bouwwerken moeten wel passen bij de bestemming. Dat houdt in dat deze bouwwerken ten behoeve van de natuur mogen worden gebouwd, maar bijvoorbeeld ook ten behoeve van extensief recreatief medegebruik, zoals banken, informatiepanelen, vogelkijkhutten, etc. Voorts zijn ten behoeve van het natuurkampeerterrein kleine gebouwen mogelijk in de vorm van een sanitairgebouw en maximaal twee trekkershutten. Voor het kampeerterrein gelden ook specifieke gebruiksregels. Zo zijn er maximaal 40 kampeermiddelen toegestaan en zijn deze uitsluitend in de periode 15 maart tot en met 31 oktober toegestaan; jaarrond kamperen is met het oog op de natuurwaarden en de functie die het gebied vervult voor de afvoer van hoog water van de rivier niet wenselijk.

Artikel 6 Verkeer

De bestemming 'Verkeer' is gegeven aan de wegen in het plangebied, inclusief bijbehorende voorzieningen, zoals bermen, vrijliggende fietspaden, parkeervoorzieningen, bruggen, etc. De veerstoep voor het veer naar Kop van 't Land (de plek waar het veer aanmeert en personen en voertuigen van of aan boord van het veer gaan) is als zodanig bestemd middels een aanduiding op de verbeelding. Dit vanwege het specifieke karakter van deze functie.

In de bestemming 'Verkeer' zijn uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde toegestaan zoals bruggen, hekwerken, bewegwijzering en voorzieningen voor het openbaar vervoer. Overigens zijn ook veel bouwwerken ten behoeve van het verkeer vergunningvrij op grond van Bijlage II van het Bor.

Artikel 7 Water-1

De bestemming 'Water-1' is gebruikt voor de rivier de Merwede en het Gat van den Hardenhoek. Deze gronden zijn onder meer bestemd voor de waterhuishouding, watergangen, waterberging en scheepvaart (waaronder de veerverbinding naar Kop van 't Land. Tevens zijn bij deze bestemming horende voorzieningen, zoals bruggen, duikers, stuwen, etc. toegestaan. Het gebruik van wateren als ligplaats voor vaartuigen is in beginsel niet mogelijk.

Binnen de bestemming 'Water-1' zijn uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde mogelijk, zoals bruggen, steigers en meerpalen.

Artikel 8 Water-2

De bestemming 'Water-2' is gegeven aan de geulen in het zoetwatergetijdengebied. Deze gronden zijn niet alleen bestemd voor de waterhuishouding, watergangen en waterberging, maar ook voor de instandhouding, herstel en

ontwikkeling van cultuurhistorische, landschappelijke en natuurwaarden. Ter bescherming van deze waarden is binnen de bestemming een omgevingsvergunningstelsel opgenomen voor het uitvoeren van diverse werken en werkzaamheden. Er zijn, conform het vigerende bestemmingsplan, maximaal 4 aanlegsteigers voor rondvaarten toegestaan. Het gebruik van wateren als ligplaats voor vaartuigen is, evenals het varen met gemotoriseerde boten, kanoën en roeien, verboden. Varen ten behoeve van het beheer en de door Staatsbosbeheer georganiseerde natuurrondleidingen vormt een uitzondering hierop.

Binnen de bestemming 'Water-2' zijn uitsluitend bouwwerken, geen gebouwen zijnde toegestaan.

Artikel 9 Wonen

De bestemming 'Wonen' is gegeven aan de bestaande woonpercelen in het plangebied. De woonbebouwing vastgelegd in bouwvlakken. Binnen het bouwvlak mag het hoofdgebouw/de woning worden gebouwd. Per bouwvlak is maximaal 1 woning toegestaan, tenzij op de verbeelding het betreffende bouwvlak is voorzien van de aanduiding 'maximum aantal woonheden', waarmee een ander aantal woningen wordt aangegeven. Hierdoor zijn niet meer woningen toelaatbaar dan het bestaande aantal woningen.

Hoofdgebouw

De maximale inhoud van een hoofdgebouw is in de regels vastgelegd. De inhoud mag met maximaal 10% worden vergroot in verband met de 'Beleidslijn Grote Rivieren'. De inhoud mag echter nooit meer bedragen dan 600 m³. Hoofdgebouwen die op dit moment reeds een grotere inhoud hebben dan 600 m³, mogen niet worden uitgebreid. Bij herbouw mag de bestaande inhoud wel worden teruggebouwd.

Hoofdgebouwen mogen uitsluitend vrijstaand worden gebouwd, tenzij de bestaande hoofdgebouwen aaneengebouwd (geschakeld) zijn. In dat geval mogen de hoofdgebouwen uitsluitend aaneen worden gebouwd. Hierdoor wordt overal de bestaande bouwwijze en daarmee het bebouwingsbeeld vastgehouden.

De goothoogte van een hoofdgebouw mag niet meer bedragen dan 4,5 meter en de bouwhoogte niet meer dan 9 meter. Bestaande hoogten die hoger zijn, mogen bij herbouw worden teruggebouwd. De woningen dienen te worden afgedekt met een kap van tenminste 30 graden en ten hoogste 60 graden. Een kap voegt zich immers goed in het landelijk gebied. Een bestaande afwijkende dakhelling mag bij herbouw of uitbreiding eveneens worden aangehouden.

Bijbehorende bouwwerken

De bestaande oppervlakte aan bijbehorende bouwwerken mag met maximaal 10% worden uitgebreid vanwege de 'Beleidslijn Grote Rivieren'. De gezamenlijke oppervlakte aan bijbehorende bouwwerken mag echter niet meer dan 70 m² bedragen. Een bijbehorend bouwwerk betreft een uitbreiding van een hoofdgebouw dan wel een functioneel met een zich op hetzelfde perceel bevindend hoofdgebouw verbonden, daar al dan niet tegen aangebouwd gebouw, of ander bouwwerk, met een dak. In aanvulling op deze oppervlakte mag het gezamenlijk oppervlak aan bijbehorende bouwwerken bij woonpercelen met een oppervlakte van meer dan 700 m² niet meer bedragen

dan 10% van de oppervlakte van het bouwperceel tot een oppervlakte van maximaal 100 m². De goothoogte van bijbehorende bouwwerken mag maximaal 3 meter bedragen en de bouwhoogte maximaal 5 meter. Bijbehorende bouwwerken dienen tenminste 2 meter achter de voorgevellijn van het hoofdgebouw te worden gebouwd. Voor het realiseren van erkers kan onder voorwaarden worden afgeweken van deze regel. Eveneens is in het plan een afwijkingsmogelijkheid opgenomen om bijbehorende bouwwerken gelijk met de voorgevellijn te kunnen realiseren. Ook hiervoor gelden bepaalde voorwaarden. Door de genoemde hoogte- en situeringsregels wordt de ondergeschiktheid van bijbehorende bouwwerken ten opzichte van het hoofdgebouw gewaarborgd.

Beroep of bedrijf aan huis

De woning en bijbehorende bouwwerken mogen mede worden gebruikt voor de uitoefening van een beroep of bedrijf aan huis. Een beroep of bedrijf aan huis kan worden toegestaan na een afwijking via een omgevingsvergunning. Voor zowel het beroep als het bedrijf aan huis geldt dat de woonfunctie daardoor niet mag worden verdrongen. Daarom mag maximaal 45 m² vloeroppervlakte van de woning en bijbehorende bouwwerken hiervoor worden gebruikt. Uitsluitend beroepen en bedrijven uit milieucategorie 1 en 2 van de bij het bestemmingsplan behorende Staat van bedrijfsactiviteiten aan huis zijn toegestaan. Horeca en detailhandel zijn niet mogelijk. Voorts mag het beroep of bedrijf uitsluitend worden uitgeoefend door degene die tevens de gebruiker van de woning is.

Mantelzorg

Verder is een mogelijkheid opgenomen voor het inrichten en gebruik van een bijbehorend bouwwerk bij de woning voor mantelzorg. Binnen de bestaande gebouwen is het mogelijk om zodanige verbouwingen uit te voeren dat mantelzorg mogelijk wordt. Deze mogelijkheid geeft geen extra bouw mogelijkheden. De reguliere bouw mogelijkheden worden daarvoor toereikend geacht. Om woningsplitsing uit te sluiten is opgenomen dat de oppervlakte die ten behoeve van mantelzorg mag worden gebruikt niet meer dan 60 m² mag bedragen en dat het bevoegd gezag de omgevingsvergunning weer intrekt, indien de noodzaak vanuit het oogpunt van mantelzorg niet meer aanwezig is. Met de voorwaarden moet worden voorkomen dat na afloop van de mantelzorgsituatie een nieuwe woning ontstaat. Dat zou tot een verdere verstening van het gebied leiden, hetgeen ongewenst is, want ook bij deze woning zijn dan weer eigen bijbehorende bouwwerken mogelijk.

Artikel 10 Waarde – Archeologie 1

De dubbelbestemming 'Waarde-Archeologie 1' is gebruikt voor de zones die op de archeologische beleidsadvieskaart zijn aangeduid als historische kern. De voor 'Waarde-Archeologie 1' aangewezen gronden zijn daarom behalve voor de andere daar voorkomende bestemming(en), mede bestemd voor de bescherming van archeologische resten van historische kernen. In de regels van deze bestemming is bepaald dat voor het oprichten van bouwwerken eerst archeologisch onderzoek moet worden verricht, tenzij de ingrepen in de bodem niet dieper gaan dan 30 cm onder het bestaande maaiveld of de betreffende bouwwerken een oppervlakte hebben van niet meer dan 50 m².

In de bestemming geldt ook een omgevingsvergunningstelsel voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, of werkzaamheden voor de bescherming van de archeologische waarden. Alleen als er archeologisch

onderzoek is verricht kan een vergunning worden verkregen. Uitgezonderd van de vergunningplicht zijn onder meer werken en werkzaamheden die behoren tot het normale onderhoud en beheer van de gronden, evenals werken en werkzaamheden die niet dieper gaan dan 30 cm onder het bestaande maaiveld of die een oppervlakte hebben van niet meer dan 50 m².

Artikel 11 Waarde – Archeologie 2

De dubbelbestemming 'Waarde-Archeologie 2' is gebruikt voor de zones die op de archeologische beleidsadvieskaart zijn aangeduid als hoge of middelhoge archeologische verwachting (beiden met een dieptevrijstellingsgrens van 0,3 m-Mv) of als archeologische vindplaats. De voor 'Waarde-Archeologie 2' aangewezen gronden zijn daarom behalve voor de andere daar voorkomende bestemming(en), mede bestemd voor de bescherming van terreinen met een hoge of middelhoge archeologische verwachting en archeologische vindplaatsen.

Voor het oprichten van bouwwerken en het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, of werkzaamheden op deze gronden gelden dezelfde regels als in de bestemming 'Waarde-Archeologie 1', zij het dat hier een oppervlaktevrijstellingsgrens van 100 m² geldt.

Artikel 12 Waarde – Archeologie 4

De dubbelbestemming 'Waarde-Archeologie 4' is gebruikt voor de zones die op de archeologische beleidsadvieskaart zijn aangeduid als middelhoge archeologische verwachting (met een dieptevrijstellingsgrens van 1,5 m-Mv). De voor 'Waarde-Archeologie 4' aangewezen gronden zijn daarom behalve voor de andere daar voorkomende bestemming(en), mede bestemd voor de bescherming van terreinen met een middelhoge archeologische verwachting.

Voor het oprichten van bouwwerken en het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, of werkzaamheden op deze gronden gelden dezelfde regels als in de bestemming 'Waarde-Archeologie 1', zij het dat hier een dieptevrijstellingsgrens van 1,5 m en een oppervlaktevrijstellingsgrens van 100 m² geldt.

Artikel 13 Waarde – Archeologie 5

De dubbelbestemming 'Waarde-Archeologie 5' is gebruikt voor de zones die op de archeologische beleidsadvieskaart zijn aangeduid als middelhoge archeologische verwachting (met een dieptevrijstellingsgrens van 3 m-Mv). De voor 'Waarde-Archeologie 5' aangewezen gronden zijn daarom behalve voor de andere daar voorkomende bestemming(en), mede bestemd voor de bescherming van terreinen met een middelhoge archeologische verwachting.

Voor het oprichten van bouwwerken en het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, of werkzaamheden op deze gronden gelden dezelfde regels als in de bestemming 'Waarde-Archeologie 1', zij het dat hier een dieptevrijstellingsgrens van 3 m en een oppervlaktevrijstellingsgrens van 100 m² geldt.

Artikel 14 Waarde – Cultuurhistorie

De dubbelbestemming 'Waarde-Cultuurhistorie' is gebruikt voor de historische kernen en waardevolle lijnelementen die op de cultuurhistorische beleidsadvieskaart zijn aangeduid. De voor 'Waarde-Cultuurhistorie' aangewezen gronden zijn behalve voor de andere daar voorkomende

bestemmingen, mede bestemd voor de instandhouding, het herstel en de ontwikkeling van de cultuurhistorische waarden in de vorm van historische kernen en waardevolle lijnelementen.

Op deze gronden mag niet gebouwd worden, met uitzondering van normale onderhoudswerkzaamheden of bouwactiviteiten van ondergeschikte betekenis. Hier kan met een omgevingsvergunning van afgeweken worden als het bouwen verenigbaar is met de cultuurhistorische waarden. Hierbij heeft de gemeentelijke erfgoedcommissie een adviesrol. Ter bescherming van de waarden is binnen deze bestemming ook een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken en werkzaamheden en het slopen vereist.

Artikel 15 Waterstaat – Waterkering

De dubbelbestemming 'Waterstaat-Waterkering' is toegekend aan de primaire waterkering in het plangebied in verband met de bescherming hiervan. Ter bescherming van de waterkerende functie is een beschermingszone opgenomen waarbinnen een bouwverbod geldt voor bouwwerken die niet ten dienste staan van de waterkering, waterhuishouding en waterstaat. Alleen met toestemming van de waterbeheerder kan hier middels het verlenen van een omgevingsvergunning worden afgeweken. Ter bescherming van de kering geldt eveneens een vergunningplicht voor werken en werkzaamheden die schade zouden kunnen aanrichten aan de kering. Een vergunning kan alleen worden afgegeven als de waterbeheerder hierover heeft geadviseerd.

Artikel 16 Waterstaat – Waterstaatkundige functie

De dubbelbestemming 'Waterstaat-Waterstaatkundige functie' is toegekend aan het hele plangebied. Dit in verband met de buitendijkse ligging en de functie die het gebied vervult voor de afvoer van hoog water van de rivier. De voor deze bestemming aangewezen gronden zijn daarom behalve voor de andere daar voorkomende bestemmingen, onder meer mede bestemd voor een duurzame hoogwaterbescherming ten behoeve van de veiligheid en waterberging en afvoer van hoogwater, sediment en ijs. Voor de bescherming van de waterstaatkundige functie geldt op grond van deze bestemming een bouwverbod voor bouwwerken die niet ten dienste staan van deze functie en een vergunningplicht voor het uitvoeren van werken en werkzaamheden. Van het bouwverbod kan alleen afgeweken worden als de belangen van de waterstaat daardoor niet worden aangetast en de waterbeheerder daarover heeft geadviseerd. Deze voorwaarden gelden eveneens voor de afgifte van een vergunning voor het verrichten van werken en werkzaamheden.

Artikel 17 Anti-dubbeltelregel

In het Besluit ruimtelijke ordening is hiervoor een standaard bepaling opgenomen. Het Bro verplicht om deze bepaling in het bestemmingsplan op te nemen.

De anti-dubbeltelbepaling beoogt te voorkomen dat door het herhaaldelijk gebruik van dezelfde oppervlakte van gronden als berekeningsgrondslag voor de oppervlaktebepaling van met name gebouwen, er op het betreffende of het aangrenzende perceel een situatie ontstaat die in strijd is met het bestemmingsplan. Door het 'overhevelen' van gronden tussen percelen, via al of niet tijdelijke huurcontracten of eigendomsoverdrachten, zou op een van de percelen of op alle betrokken percelen uiteindelijk een bebouwde oppervlakte kunnen ontstaan, die groter is dan het bestemmingsplan blijkens de regels beoogt toe te staan.

Artikel 18 Algemene bouwregels

Binnen de bestemmingen zijn regels opgenomen voor de maatvoering van bouwwerken. Er kunnen echter over- of onderschrijdingen voorkomen, waarvoor in het verleden omgevingsvergunningen voor het bouwen (voorheen bouwvergunningen) zijn verleend. Deze vergunde over- of onderschrijdingen zijn hier positief bestemd. Anders dan onder het overgangrecht geldt voor deze positief bestemde over- of onderschrijdingen dus niet de beperking dat slechts een gedeeltelijke vervanging mag plaatsvinden. Sloop en vervangende nieuwbouw zijn gewoon toegestaan. Wel dient dit op dezelfde plaats te geschieden. Ook zijn in dit artikel regels opgenomen voor ondergronds bouwen en het stellen van nadere eisen ten aanzien van de situering en afmetingen van bouwwerken, indien dat noodzakelijk is ter voorkoming van aantasting van landschappelijke, cultuurhistorische of natuurwaarden, de gebruiksmogelijkheden van aangrenzende gronden en bouwwerken of de verkeersveiligheid.

Artikel 19 Algemene gebruiksregels

Het verbod om gronden en opstallen te gebruiken in strijd met het bestemmingsplan (zonder omgevingsvergunning) is opgenomen in artikel 2.1, lid 1, sub c van de Wabo. Bij de algemene gebruiksregels is dan ook enkel aangegeven welk gebruik in ieder geval als strijdig met dit bestemmingsplan moet worden aangemerkt.

Artikel 20 Algemene aanduidingsregels

Bij de algemene aanduidingsregels zijn de regels opgenomen die gelden voor de vrijwaringszone van het straalpad dat door het plangebied loopt. Hier mag, in verband met een onbelemmerde werking van het straalpad, de bouwhoogte van bouwwerken niet meer bedragen dan 43 meter boven NAP.

Artikel 21 Algemene afwijkingsregels

Hier zijn algemene afwijkingsregels (onder voorwaarden) opgenomen die voor alle bestemmingen gelden. Het betreft onder meer een afwijkmogelijkheid om maximaal 10% van de voorgeschreven maatvoering af kunnen te wijken. Ook een afwijking voor meetverschillen is in dit artikel opgenomen.

Artikel 22 Overgangsrecht

Deze overgangsregels zijn overgenomen uit het Besluit ruimtelijke ordening. De grootste verandering ten opzichte van de tot voor kort gebruikelijke overgangsregels is dat de peildatum voor bouwen en gebruik, gelijk is getrokken. Ook voor het bouwen is nu de datum van inwerkingtreding van het bestemmingsplan beslissend. Dat was voorheen de datum van de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan. De wetgever heeft met die gelijkenschakeling beoogd eenduidigheid te scheppen.

Indien bouwwerken die onder het overgangsrecht vallen teniet gaan ten gevolge van een calamiteit, dan bestaat de mogelijkheid om terug te bouwen. Onder een calamiteit wordt hier verstaan: een verwoesting door een onvermijdelijk, eenmalig, buiten schuld van de indiener van de bouwaanvraag veroorzaakt onheil.

Artikel 23 Slotregel

Hier is bepaald hoe de regels van dit bestemmingsplan kunnen worden aangehaald.

7 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

Samen met het bestemmingsplan moet een exploitatieplan (ex. art. 6.12 Wro) vastgesteld worden. Op basis van het exploitatieplan kunnen (plan)kosten worden verhaald.

Een exploitatieplan hoeft niet opgesteld te worden bij een bestemmingsplan met enkel conserverende bestemmingen of wijzigingsbevoegdheden. Een exploitatieplan hoeft ook niet opgesteld te worden als het kostenverhaal 'anderszins verzekerd' is, door middel van bijvoorbeeld anterieure overeenkomsten of als de gemeente eigenaar is van de gronden. Eveneens hoeft geen exploitatieplan te worden opgesteld als:

- Er geen sprake is van een bouwplan als bedoeld in artikel 6.12, lid 1 van de Wro;
- Het totaal der exploitatiebijdragen dat met toepassing van artikel 6.19 van de Wro kan worden verhaald, minder bedraagt dan € 10.000,-;
- Er geen verhaalbare kosten zijn als bedoeld in artikel 6.2.4, onderdelen b tot en met f, van het Bro;
- De verhaalbare kosten, bedoeld in artikel 6.2.4, onderdelen b tot en met f, van het Bro, uitsluitend de aansluiting van een bouwperceel op de openbare ruimte of de aansluiting op nutsvoorzieningen betreffen.

Aangezien het voorliggende bestemmingsplan conserverend van aard is, hoeft geen exploitatieplan opgesteld te worden. Er is uitgegaan van het vastleggen van de bestaande situaties en het overnemen van bestaande bouwrechten uit vigerende bestemmingsplannen.

De kosten voor het opstellen van dit bestemmingsplan komen voor rekening van de gemeente. Dit wordt gefinancierd uit de daarvoor gereserveerde algemene middelen.

Concluderend kan worden gesteld dat er geen kosten voor de gemeente zijn verbonden aan de uitvoering van het bestemmingsplan en het bestemmingsplan economisch uitvoerbaar is. Het vaststellen van een exploitatieplan ex artikel 6.12 Wro is niet nodig.

8 MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID

8.1 Inspraak

Het voorontwerpbestemmingsplan heeft vanaf 24 oktober 2014 gedurende 6 weken ter inzage gelegen voor inspraak. Tijdens deze termijn kon eenieder een inspraakreactie indienen. Er is één inspraakreactie binnengekomen. De reactie is samengevat en voorzien van een gemeentelijk antwoord in een aparte 'Nota van inspraakreacties en wettelijk vooroverleg', welke als bijlage bij de toelichting is opgenomen. Voor de samenvatting en beantwoording van de inspraakreactie, wordt derhalve verwezen naar deze nota.

8.2 Vooroverleg ex artikel 3.1.1. Bro

In het kader van artikel 3.1.1 Bro is overleg gevoerd over het voorontwerp bestemmingsplan met de gebruikelijke overlegpartners in het kader van de ruimtelijke ordening. In totaal hebben 4 overlegpartners gereageerd. De reacties zijn samengevat en voorzien van een gemeentelijk antwoord in een aparte 'Nota van inspraakreacties en wettelijk vooroverleg', welke als bijlage bij de toelichting is opgenomen. Voor de samenvatting en beantwoording van de vooroverlegreacties, wordt derhalve verwezen naar deze nota.

8.3 Zienswijzen ontwerpbestemmingsplan

Het ontwerpbestemmingsplan heeft van 6 februari 2015 tot en met 19 maart 2015 ter inzage gelegen. Gedurende deze periode kon eenieder een zienswijze tegen het plan indienen. Er zijn geen zienswijzen binnengekomen. De gemeenteraad van Werkendam heeft het plan daarom op 26 mei 2015 ongewijzigd vastgesteld.